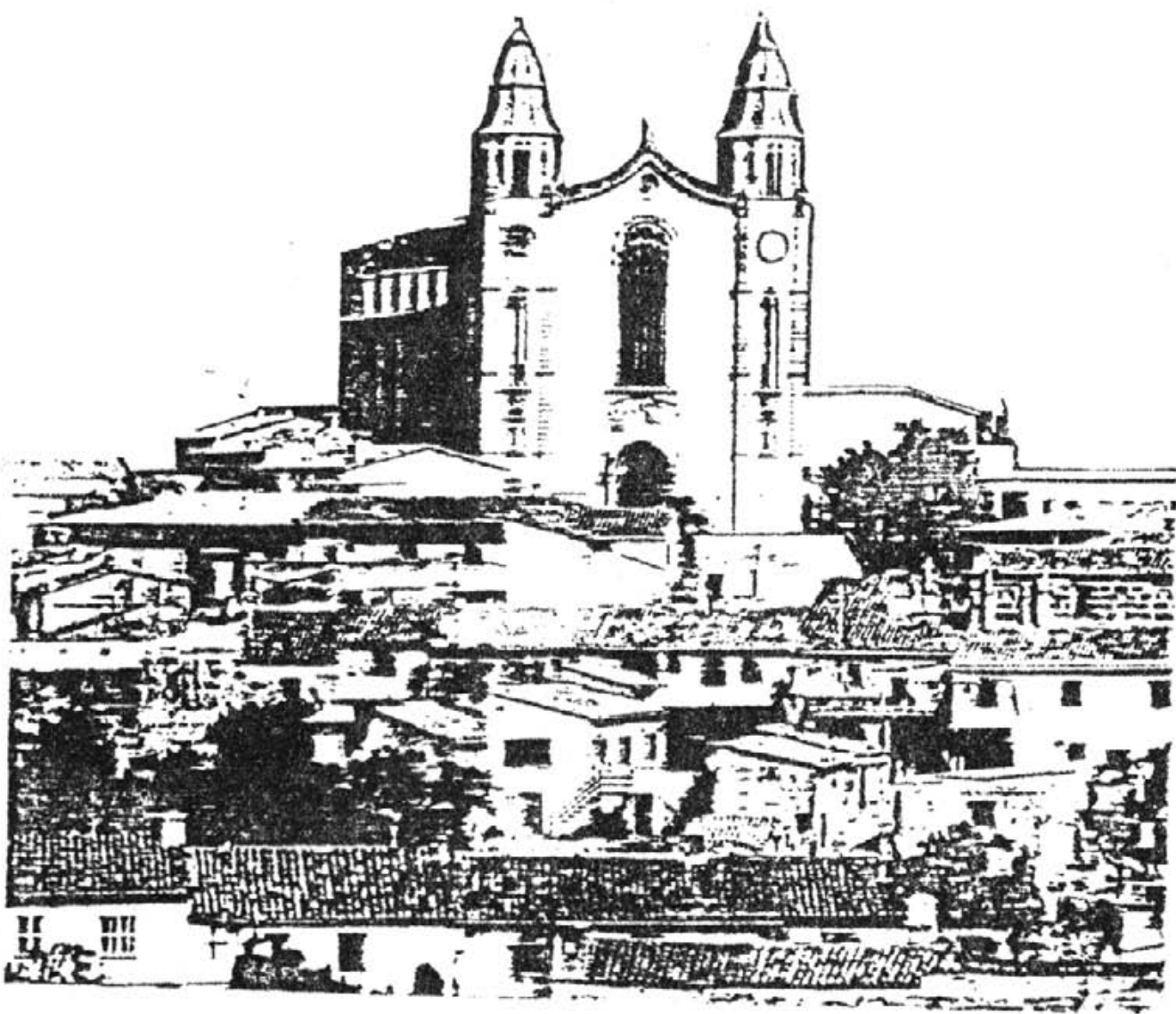

Veïnats

PRENSA
CORNIA

Revista informativa i cultural per Calvià i Es Capdellà
Nº de dipòsit legal: P.M. 1/1.983.

Preu: 35 pessetes.

Nº 7; Juny, 83.

EDITORIAL

Com heu vist a la portada, Veïnats ja pertany a l'Associació de PREMSA FORANA de Mallorca, desde que el dia 17 d'abril aprovassin la nostra incorporació a aquest organisme assolint així, uns dels objectius que ens marcàren a l'editorial del primer número de Desembre de l'any passat. És un fet realment significatiu i important per aquesta Revista, com ho indiquen el fet en sí de ser dins l'associació i el fort recolçament que això aporta. Però, què és PREMSA FORANA, què vol? Molt en podríem parlar i, per ventura, per llarg que fos encara restaria alguna cosa, ens estimam més oferirvos el més significatiu del que diuen els seus estatuts, afegint només que 3 representants de Veïnats seran presents a totes les Assemblees de l'Associació. Aquí teniu els Estatuts i l'explicació:

- "Amb la denominació de Associació de Premsa Forana es constitueix la organització encarregada de la representació, gestió i defensa dels interessos comuns de les publicacions periòdiques radicades en la "Part Forana" de l'Illa de Mallorca, la promoció i foment d'aquestes, l'estímul de relacions i unió i l'assistència material a les publicacions associades dins la mesura de les seves possibilitats".

- "Si es sol·licita, ostentació de la defensa dels seus associats en forma col·lectiva ó individual en quantes qüestions afectin a la seva activitat davant organismes de l'Administració a nivell regional ó d'Estat, davant persones físiques i jurídiques privades ó públiques. Assumirà també totes quantes altres funcions consideri convenientes i necessàries per el compliment dels seus fins i la defensa dels legítims interessos dels seus associats".

LES COMUNITATS AUTÒNOMES. PER QUÈ?

Per Pap Rubio i Terrasa.

Espanya en 1983 ha estat definitivament estructurada en les diferents Comunitats Autònomes, entre les quals la nostra de Les Illes Balears.

Quin significat té aquesta nova estructuració? Per arribar-ho a comprendre tots caldrà esperar uns quants d'anys. Però amb aquest article pretenc que al menys alguns dels dubtes que teníem puguin ésser resolts.

La necessitat històrica de la vertebració en Comunitats Autònomes.-

Pegarem un bot de més de mil anys enrera per a començar. L'estructuració de l'Estat Espanyol actual podem dir que va directament de la Reconquesta dels antics territoris cristians que a partir del 711 passaren a mans dels moros. Els nuclis de cristians que havien quedat recluits a l'estreta franja de les muntanyes del nord-oest de la península anaren organitzar-se i avançant molt poc a poc vers els sud. A la part dels Pirineus els reis francs varen posar uns lloctinents, encarregats de defensar la frontera sud del Regne Franc, els quals lloctinents varen avançar també dins el territori àrab, primerament en nom del Rei Franc, i després pel seu compte.

Així a poc a poc varen anar fent-se per avall fins que a l'any 1492 a l'acabament de la Reconquesta cristiana s'havien anat formant els següents Regnes: Portugal, Castella-Lleó, Navarra, Corona d'Aragó (Federació de Aragó-Catalunya-Mallorca-València i d'altres), i restava el regne moro de Granada, que fou conquerit per els Reis Catòlics.

Els monarques: Ferran, rei dels territoris de la Corona d'Aragó i Isabel, reina dels territoris de Castella-Lleó varen establir un pacte, que unia els dos grans regnes, respectant les seves pròpies Institucions (per tant l'autogovern dels dos regnes) i imposant Institucions noves a tots els seus territoris (per exemple l'Inquisició) per tal d'afavorir l'unitat d'Espanya.

Tornem un poc enrera per referir-nos a Mallorca. Quan Jaume I morí (1276) va dividir els seus territoris entre els seus fills amb la qual cosa Mallorca fou Regne independent

fin a 1343, que va ser de bell nou incorporada a la Corona d'Aragó. Durant aquest període Mallorca va experimentar un tal grau de riquesa, gràcies al comerç, especialment, que mai s'ha tornat donar dins la nostra història.

Tornant als Reis Catòlics direm que l'autonomia econòmica, política i jurídica de la Corona d'Aragó va ser més o menys respectada fins l'any 1707 a València i a Aragó i el 1716 a Catalunya i a Mallorca. La raó va ser l'extinció dels Reis de la Casa d'Austria, i l'entrada al poder de la Casa de Borbon, francesa, baix de la qual encara hi estem. Els Borbons varen introduir el model polític francès de govern centralitzat i centralista desde la capital Madrid. I així varen anar eliminant tots els furs i privilegis dels diferents regnes d'Espanya, mitjançant els decrets de Nova Planta, que per Mallorca fou dictat l'any 1716.

De llavors ençà ha imperat la política centralista, amb el parèntesi Republicà i accentuada amb el franquisme. Mort en Franco Espanya s'ha mirat en el seu mirall històric i ha volgut inspirarse en ell construint l'Estat de les Autonomies.

Fent el recompte d'any, aplicat a Mallorca veim que desde la conquesta per en Jaume I (1229) Mallorca ha estat autònoma durant 487 anys (desde 1229 a 1716) i ha depès de la política de Madrid durant 267 anys (de 1716 fins 1983).

La necessitat econòmica de les Comunitats Autònomes.-

Hem vist que els motius històrics són molt forts per construir aquest Estat d'Autonomies. Però com passen? Políticament, socialment, i sobretot econòmicament per la superforça centrífuga dels pobles de la perifèria espanyola: Catalunya, Euskadi, València, Balears, Navarra, Canàries, que tendeixen d'una forma ben natural a una independència del poder central per el seu millor desenvolupament econòmic-social.

Però, sobretot perquè el poder centralitzat ha arribat a un punt de colapso, en el qual ha hagut d'acceptar que la fórmula centralista ha fracassat estrepitosament. L'efecte més clar d'aquest fracàs se pot veure en el desenvolupament dels territoris de l'Estat Espanyol: Nivell econòmic-social europeu per a Catalunya, Euskadi, Balears, València, Madrid, Canàries i nivell de tercer món en la resta de l'Estat, especialment amb

l'exemple d'Andalusia, que, poguent ser la regió més rica d'Espanya, és la més pobre.

Per tant ara s'intenta la nova experiència, que parteix de base històrica per alguns casos i de base econòmica-social-geogràfica en altres, de manera que cada Comunitat Autònoma podrà autogovernar-se, administrant els seus propis recursos a dins els seus propis territoris, amb les limitacions que l'essència centralista dels partits governants ens aniran col·locant al llarg del nou procés.

EL PLENARI ORDINARI DE JUNY

Es va realitzar amb les absències dels Regidors d'U.M. i A.P., que excusaren la seva assistència amb una notificació notarial, els motius ja són prou coneguts per tots. Per altre lloc ens digueren que es tractaven de punts tractats a les Comissions de l'anterior Ajuntament i que, per això, no havien de menester la majoria per aprovar-se. L'Ordre del dia tenia 8 punts que, resumits, queden així:

- Es tornaren les garanties constituïdes per empreses que havien de fer feines per l'Ajuntament. Es va adjudicar el contracte per les feines del Padró Municipal de l'any 83.

- Aproven un pressupost adicional de 477.000 pts, per restaurar les voravies de Peguera.

- Revisió del preu del metre cúbic d'aigua potable a Peguera, sol. licitada pel Consecionari. El Plenari es va mostrar desfavorable a la pujada demanada i va proposar el preu de 34'75 pts el metre cúbic.

- Aproven la recepció per l'Ajuntament de la xerxa d'aigua potable del Polígon 4, Club Marina.

- Es donen per enters de la sol.licitud presentada per Blanes Nouvillas i els abonats del servei d'aigua potable de la Costa de'n Blanes.

Precs i Preguntes.

Agafa la paraula el Batle comunicant que el que fins ara havia ocupat la Presidència del Consistori, Paco Font, havia estat anomenat pel nou Gover Autonòmic, Conseller de Treball. Varen acordar enviar-li un telegrama de felicitació. Continuant amb el mateix tema, es va referir a la constitució del primer Govern Autonòmic, fent constar la importància d'aquest moment, per damunt de les idees i els partits.

Es va referir llavors a la sèria dificultat que crea la no assistència dels altres Regidors ja que, a tura temes urgents com pot ésser la contratació de nou personal de cara a la temporada alta.

Va comunicar en el Plenari l'incendi que es va declarar en el nostre Terme durant el dilluns dia 6 que va afectar a 18 Ha. dient que durant el dimarts s'havia tornat reproduir per dues vegades i que ja estava controlat.

Després d'això, es va passar a les urgències, només una, referida a les aigües de Sas Algorfes. La proposta era fer una xerxa especial que agafés aigua per Calvià i Es Capdellà, solucionant el problema que tenia quan la bomba del pou que ens dona l'aigua ara s'espenya. El cost aproximat serà de 808.000 pts. Es va aprovar i pareix que s'acabarà el 30 de Juliol.

El Plenari va acabar dient que estaven pendents de fer-ne un d'extraordinari per aprovar les Comissions i els representants de zona, per lo que esperen que la situació actual s'arregli aviat. Veïnats, extraoficialment, i sense que els hagi aprovades el Plenari, ha tengut notícia de quines hi ha ja perfilades, són aquestes:

Governació : José Ruiz.

Compres, hisenda : Margarita Nájera.

Cultura : Jorge Blázquez.

Esports : Francesc Mulet.

Tot va acabar agraïnt el Batle l'ajuda del funcionariat i la seva feina durant aquests dies de confusió dins el Consistori.

Volríem fer una referència d'aquest Plenari, i és ressaltar el fet de que es va fer tot en mallorquí, i els castellans parlaren castellà, però cap es va exaltar si no li parlaven, i és que tots s'entenien, com tots ho podrien entendre si vulguessin i hi posassin interès. És una primera passa cap a la normalització lingüística a Calvià i desitjam que continuï així.

Manuel Suárez Salvà.

PLENARI EXTRAORDINARI
=====

El passat dia 20 de Juny va tenir lloc aquest Plenari Extraordinari, amb els següents punts a l'Ordre del Dia:

- Delegació de serveis.- Queda així:

Delegat de Transports: Lluís Fuentes (U.M.)

" de Esports: Francesc Mulet (P.S.O.E.)

" d'Hisenda: Margalida Nàjera (P.S.O.E.)

" de Cultura: Jordi Blàzquez (P.S.O.E.)

" de Personal: Josep Ruiz (P.S.O.E.)

" de Turisme: Joan Costa (A.P.)

" de Sanitat: Rafel Xamena (A.P.)

" de Sanetjament i aigües: Carles Alabern(U.M.)

" de Manteniment: Francesc Salvà (U.M.)

- Consell Rector del Patronat de Guarderies.-Queda compost pels següents Regidors:

- Jordi Blàzquez (P.S.O.E.)

- Francesc Mulet (P.S.O.E.)

- Catalina Carbonell (A.P.)

- Designen les Comissions.- Queden així:

COMISSIÓ D'URBANISME:

Pressident.- Miquel Oliver (P.S.O.E.)

Vocals.- Antoni Boix (PSOE), Margalida Nàjera(PSOE), Carles Alabern(UM), i Juan Franco(AP)

COMISSIÓ DE VIES I OBRES:

President.- Francesc Salvà (UM)

Vocals.- Miquel Oliver(PSOE), Jordi Blàzquez(PSOE), Rafel Xamena(AP) i Josep Rudbio(UM).

COMISSIÓ DE CULTURA I EDUCACIÓ:

President.- Jordi Blàzquez(PSOE)

Vocals.-Francesc Mulet(PSOE), Pedro Calvo(PSOE), Catalina Carbonell(AP) i Lluís Fuentes(UM)

COMISSIÓ D'HISENDA:

Pressident.- Margalida Nàjera(PSOE)

Vocals.- Josep Ruiz(PSOE), Pedro Calvo(PSOE), Juan Franco(AP) i Gerald Coppex(UM).

COMISSIÓ DE TURISME:

President.- Juan Costa(AP)

Vocals.- Gerald Coppex(UM), Catalina Carbonell(EP), Pedro Calvo(PSOE) i Margalida Nàjera(PSOE).

COMISSIÓ DE GOVERNACIÓ I TRANSPORTS:

President.- Antoni Boix(PSOE)

Vocals.- Francesc Mulet(PSOE), Josep Ruiz(PSOE), Luis Fuentes(UM) i Juan Costa (AP).

COMISSIÓ D'AIGÜES I SANITJAMENT:

President.- Carles Alabern (UM).

Vocals.- Rafel Xamena(AP), Josep Rubió(UM), Josep Ruiz(PSOE) i Miquel Oliver. (PSOE).

COMISSIÓ DE SANITAT I AGRICULTURA:

President.- Rafel Xamena(AP)

Vocal.- Jordi Blàzquez(PSOE), Francesc Mulet(PSOE), Francesc Salvà(UM) i Catalina Carbonell (AP).

- El Batle va nomenar els Delegats de Zona, quedant així:

Delegat Calvià poble.- Carles Alabern.

" Es Capdellà.- Catalina Carbonell.

" Ca's Català-Illetes.- Juan Costa.

" Portals-Nous i Costa de'n Blanes.- Miquel Oliver.

" Palma-Nova i Magaluf.- Pedro Calvo i Jorge Blàzquez.

" Santa-Ponça.- Margalida Nàjera.

" Peguera.- Josep Ruiz.

" Son Ferrer i El Toro.- Luis Fuentes.

- Es faculta en el Batle per recolzar jurídicament a Biel Vidal, calador de l'Ajuntament, per l'agressió d'un denunciat el dia 13 de Maig.

- Assumpte Guardies Rurals. Pareix ésser que únicament una persona ha superat les proves, en Miquel Matas, es faran altres proves per seleccionar els dos que manquen. Però encara no es poden contractar per manca de quorum.

- Es concedeixen les platges a les persones que les venien explotant fins ara, el Batle manifesta que en aquest primer any,

mentres estudien aquest assumpte, seguirà com amb l'anterior Consistori.

- Ampliació Policia Municipal. Es necessiten nous Polícies Municipals ja que ens trobam dins la temporada de màxima ocupació del Terme, però no es pot aprovar la contractació de nou personal per manca de quorum. El Batle agraeix a l'actual plantilla de Polícies l'esforç que estan fent per desenvolupar la seva feina.

- Proposta del Batle entorn a comprometre la quantitat de 12 milions de pessetes amb càrrec al Pressupost del 83 per contractar les obres d'acondicionament de la zona verde deportiva a Santa Ponça. No es pot aprovar per manca de quorum.

- Contractació d'un xofer i 3 peons per la recollida de fums. Es necessita una resolució urgent, però no es pot prendre acord per manca de quorum. S'acorda fer una tràmite en el Govern Civil.

Aquest va ésser el desenvolupament del Plenari Extraordinari. Només indicar que els 9 Regidors d'U.M. i A.P. no hi assistiren.

Manel Suárez i Pep Rubio.

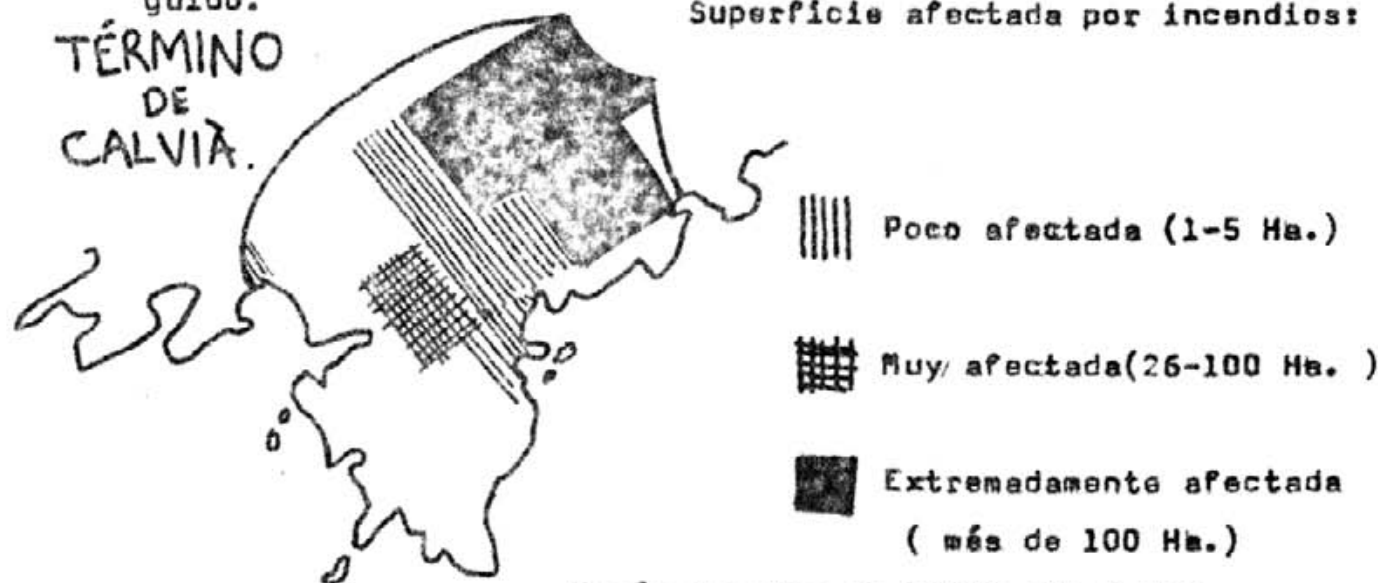

NOTICIES DE CALVIÀ

- Durante el pasado Jueves día 2, tuvo lugar la celebración del Corpus en nuestros pueblos, con la correspondiente procesión a la que asistieron los niños que habían hecho la Primera Comunión con anterioridad. Nota agradable: advertimos que los vecinos habían adornado sus casas en mayor grado que en los años anteriores.

- El lunes, día 6, se desencadenó un incendio entre Bandinat y Es Coll de Sa Creu que destruyó unas 10 Ha. de terreno. Para sofocarlo intervinieron los Parques de Bomberos de Calvià y Palma, junto con los soldados del C.I.R. 14. Al día siguiente se reprodujo en dos ocasiones siendo, finalmente, extinguido.

Superficie afectada por incendios:

Según fuentes de ICONA, año 1.978.

- El que durante los últimos 4 años fuera Alcalde de Calvià, Francisco Font, ha sido nombrado Conseller de Transportes i de Treball en el 1er. Govern Autònom de les Illes Balears. Desde Veïnats le deseamos mucha suerte y un buen trabajo, así como nos felicitamos a todos los Balears por la consecución de nuestro Gobierno autónomo.

- El actual Alcalde, Francisco Obrador, se dirigió hace días

al pueblo de Calvià, para informarnos de cómo están las cosas en el Ayuntamiento, así como de su punto de vista acerca de la actual situación, prometiendo que los contactos de este tipo serían bastante frecuentes.

- Ya han empezado las vacaciones, para algunos con "calabazas". El día 23 parece que cesarán las actividades decentes en las escuelas de Calvià y Capdeellà, dejando para los días posteriores las excursiones y viajes, así como la elaboración del papeleo administrativo. Así, para el 28, en la escuela de Capdeellà, se celebrará una pequeña fiesta con table de gimnasia y música, así como rifa de la Enciclopedia DURVAN, y, AY ... i, el reparto de las notas.

- El Instituto de Formación Profesional PROSEOSA estuvo el día 14 en Calvià, para informar al público de sus actividades, así como de los cursos que imparten, con la posibilidad de matricularse en ellos los vecinos de Calvià.

- Durante los días 17, 18 y 19 se ha proyectado en nuestro cine la película "El último Penalty" de Martín Garrido, rodada en Calvià, siendo algunos de sus extras personas del pueblo.

- El passat dia 21 el nostre Batle va convocar una roda de premsa, a la qual ens va convidar, per donar a conèixer els resultats del Plenari del dia anterior que abans heu pogut llegir, amb la constitució de les Comissions informatives, els Delegats dels Serveis i els Delegats de Zones, lo qual s'havia de fer abans dels

trenta dies de constituït l'Ajuntament nou, i també ens va informar de la ~~la~~ greu situació en que es troba el terme de Calvià, ja que no se poden contractar els 25-30 municipals que fan falta, de reforç per la temporada turística forta i els femeters que igualment es contracten per a cobrir els serveis de plena temporada. De la mateixa manera tampoc se poden contractar els 3 guardes rurals que tanta falta ens fan a Calvià i a Es Capdellà. Tot això es per causa de que els regidors d'UM i d'AP no han comparegut a l'Ajuntament i per tant, segons les lleis, els regidors del PSOE no cobreixen el quòrum suficient per poder fer aquestes contractacions de personal. El Batle, per tant els imputa el fet i els hi traspassa la responsabilitat en matèria d'aquests temes als 9 regidors d'UM i d'AP.

Per altra banda agraeix als policies i als femeters els grans esforços que fan per poder cobrir totes les necessitats dels Serveis.

Tampoc se pot aprovar un presupost adicional per la construcció del poliesportiu de Santa Ponça, a la qual els tres regidors d'UM i d'AP que eren a l'anterior Consistori ja havien donat el seu consentiment. Tampoc s'aprovà per manca del quòrum suficient.

Després el Batle va respondre a les preguntes dels informadors:

- Ell pensa que el contenciós no acabarà dia 25 de juny. I per tant la greu situació se pot allargar. Pensa que el contenciós no té res a veure amb la compareixença o no dels regidors d'UM i d'AP.

- Els criteris que ha seguit per fer les comissions i delegats en general han estat la proporcionalitat, respecte als resultats electorals del 8 de maig. Per fer les comissions i els delegats del PSOE el criteri seguit ha estat el de la especialització. Així el president de la comissió d'urbanisme es Enginyer, que ha treballat aquest tema. El de Cultura es un mestre. El d'Hisenda es una Economista. El de Governació és un Misser. El delegat d'Esports és un mestre, secretari del Club de Futbol Calvià, el de Personal es el Director de Personal d'un Hotel.

Per altra banda, d'AP ha triat el president de la C. de Turisme, en la persona de Juan Costa, que es un enamorat de la nostra Costa i l'Artífex del nom de "Costa de Calvià". El president de la C. de Sanitat es En Rafel Xamena, perquè a la campanya electoral havia mostrat interès cap a aquells temes. El delegat de Transports és un taxista. El president de Vies i Obres és el mateix de l'antic Ajuntament... Però no hi ha hagut contactes oficials amb UM i AP per repartir dites comissions.

L'idea principal per fer aquestes comissions i delegats de serveis i zones ha estat la descentralització de govern i l'idea de que l'Ajuntament sigui governat per els 17 regidors.

Aquestes comissions i delegacions, el batle desitja que siguin acceptades, i també afirma que estan obertes a possibles correccions.

També ens s'ha afirmat que ell creu que els regidors d'UM i d'AP estaran d'acord amb aquest repartiment de poder perquè les raons de la pressió que fan son raons de partit i no personals.

Per acabar ens diu que les comissions i delegacions ja han començat a funcionar.

Pep Rubio i Manel Suárez

—0—0—0—0—0—0—0—0—0—0—

EL CINE QUE VIENE:

- Día 3 de junio : "DOS AMIGOS", interpretada por José Ferrer y Karen Valentine.

LA AVENTURA ES LA VIDA.

El resto del mes de julio el cine permanecerá cerrado por vacaciones.

COL·LABORA ECONOMICAMENT

EN EL MANTENIMENT DE LA

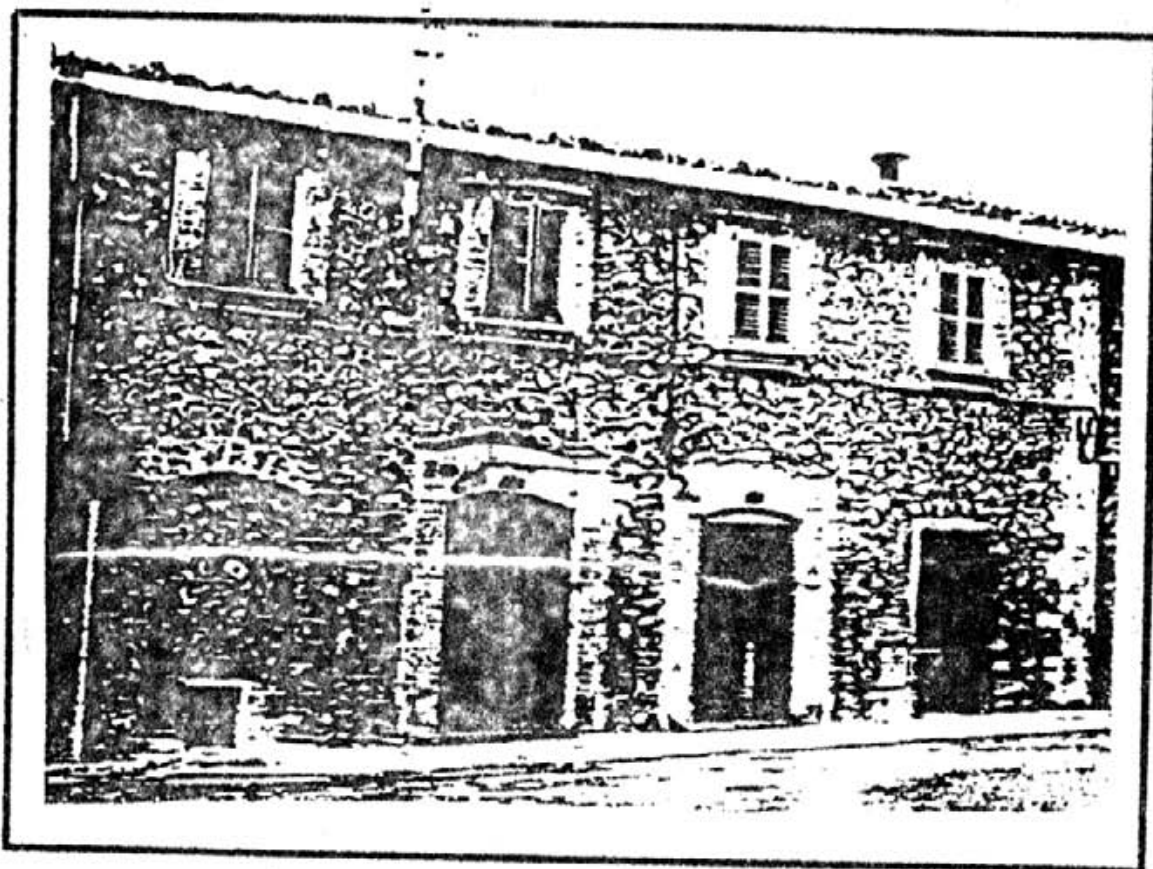
REVISTA VEINATS

Voldria des d'aquest espai i sense cap pretensió per part meua, esser una mica la veu de tota la gent interessada pel nostre entorn i que véu com de mica en mica es deteriora i empobreix.

Vull dir que el deteriorament de l'entorn no és tan sols - fer alts edificis a la vora de la mar, sino també moltes altres - coses, com la manca d'espais verds, la brutor pels carrers, el foc que destrueix la muntanya, l'empaperament de façanes, els apedaçaments que es fan a les cases, als marges, a les casetes de camp, i que sense respectar el material o l'estructura originària donen imatges insòlites que es peguen bufetades amb el paisatge que les envolta. L'enumeració podria esser molt mes llarga, pero de moment ho deixam així.

Tant a Es Capdellà com a Calvià tenim per desgràcia veritables mostres del que dic. Pens que lo fet fet està, l'única cosa que pretenc des d'aquí, es donar un crit d'alerta per si qualcú em vol escoltar.

I per començar una enhorabona.

Gràcies per haver recuperat per tots els calvianers aquestes pedres i per haver-nos embellit el carrer Major.

Estepa Joana

XERRADES DE CAFÈ

Per En Joan Rubio

Havia pensat que D. Gabriel era un personatge interessant per dedicar-li una d'aquestes xerrades, però no hi veia la possibilitat de posar-me en contacte amb ell, fins que D. Sebastià i En Tomeu Oliver, sense haver-ne xerrat, me digueren com ho podia fer. I dit i fet, un horabaixa devers les sis i en el seu habitatge, nos hi presentàrem tot tres i el meu "bassette"; feia més de deu anys que no parlàvem junts, i sense dir-li qui era jo m'anomenar el meu nom i llinatge, qui era mon pare i a on i amb quines circumstàncies m'havíem trobat per darrera vegada. Als seus vuitanta anys és prodigiosa la seva memòria. Actualment està escrivint un llibre d'història.

Com a bon xerrador que és, no necessita que jo l'hi anàs demanant coses, excepte alguns temes concrets. Així que sense interrupcions van transcrits les seves paraules:

"Una de ses coses que no se n'ha parlat massa és sobre el centenari de sa reconquesta de l'any 1.929. Es va pensar en fer qualque cosa que quedàs com a commemoració de s'acte, i se varen fer sa Capella a sa pedra sagrada i sa Creu a sa Caleta. Es projecte de Sa Capella el va fer Mossén Antoni Maria Alcover, encara que ell era de s'idea de que sa missa no s'havia fet en aquell lloc sinó a sa Caleta enfora des combats. I s'autor des projecte se sa Creu va ser es seu germà el Pare Miquel Alcover, gesuite, també es va fer una gran escala a sa Caleta perquè els il.lustres visitants poguessin pujar desde una barca. S'esperava sa visita de l'infante D. Jaime, fill de Alfonso XIII, i de Primo de Rivera, general i president des govern. Es dia assenyalat, jo hi estava present acompanyat al rector de Calvià D. Damià, s'hi presentà el general Weiler, mallorquí, que ja estava retirat, i a s'hora de sa veritat no se sab molt bé perquè no vengueren ni s'infante ni es general Primo de Ribera, tot dos eren a Mallorca, però se va dir que era perquè es general Weiler era capità general i En Primo de Ribera només tinent general. Com aquestes dues obres se feren dins sa dictadura, no se va mi-

rar si hi havia doblers o no, per fer-les. Sa qüestió era fer-les d'hora, i es gasto ja s'incluria dins es presupost següent, però no se l'hi va incluir, en comptes de posar-lo l'any que vengués, però tampoc va ésser possible ja que la dictadura caigué, i els republicans no es feren responsables. En el Palau hi ha un document que el Doctor Arquitecta, autor de s'obra, en el que reclama els seus honoraris.

Es ferrer també havia fet unes grans barreres i uns canalobres, i tampoc havia cobrat. Va resultar que de tan en tan, quan jo era rector de Calvià, passava per sa Capella i trobava es canalobres darrera sa pedra, els col·locava en es seu lloc. Això va ocórrer unes quantes vegades. Un bon dia no hi vaig trobar ni canalobres ni llàntir, vaig donar part a la policia, diguent-li que no tenia sospites amb ningú, i que el ferrer que les havia fet no havia cobrat. Es cab de temps tot va tornar a ser al seu lloc.

Quan jo era atlot sa gent feia de pagés o bé feia feina a ses guixeries de Palma Nova i des Hostalets. Es que feien feina a ses possessions de Santa Ponça i sa Porrassa, es vespre feien qualque jornal de contrabandol.

També se contraven rotes que ses possessions cedien a canvi de deumes. Es pagés segava i feia ses garbes i un enviat de l'amo contava per ordre i cada tantes, com havien quedat, hi posava un brot de garrover, que era sa part per l'amo.

Hi havia un mestre i una mestressa, i ses monges. Es que volia seguir estudiant s'anava a estudiar intern a Palma, en es agustins, es teatins i es de la doctrina cristiana que eren hermanos.

Jo estava amb so rector D. Damià Vidal i sa mare, a ca seva. Dependia d'ells, fins es punt de que si volia sortir amb mon pare, les hi havia de demanar permís a ells, i si arribava tard, sa senyora li donava un bon arrambatge a mon pare.

L'any 21 vaig passar al seminari a estudiar i vivia a La Sapiència, per poder anar a aquesta institució havies de passar una oposició, nosaltres mateixos triàvem el que havia de ésser el

rector. Mentre estudiava al seminari, feia sa carrera de mestre perquè hi havia moltes assignatures que eren ses mateixes, i un condeixeble que anava oficial mos deixava es apuntes. Encara que no aprovàssim tot es curs, anàvem traquent assignatures.

L'any 24 vaig passar a Roma a estudiar Filosofia i Teologia, 4 anys amb professors i condeixebles de tot el mon. Ses classes eren amb llatí, però sa pronuncia era diferent segons sa llengua mare de cada un des professors, així hi havia un alemany-holandés que feia s'afecte d'un ca quan lladra. A això amb el temps t'hi acostumaves. A Roma ningú duia cera del Corpus, havies d'estudiar de ferm. Quan vaig fer s'examen final, oral, de Nocions de Dret, li vaig contestar a totes ses preguntes excepte quan em demanava es meu pareixe damunt ses question disputades, que jo em des-pistava com podia; es meus condeixebles em deien que me donaria un "summa", màxima nota, però jo sabia que no hi arribaria com així va esser, em donà un notable. Al cab de quatre anys m'ordenaren capellà.

Quan vaig tonar, en lloc de seguir amb sa carrera de mestre vàrem pensar que per què no anavem a sa Universitat, encara que noltros no tenfem es baxillerat el podíem revalidar. Un amic que tenia càtedra a s'Universitat de Barcelona ens aconsellà no anar-hi perquè no volien libres, i vàrem haver d'anar a Múrcia, però en haver fet es estudis comuns s'oculista em prohibí seguir estudiant si no ho necessitava.

Mentres, vaig estar una temporada a Calvià sense exercir, tenia que fer es servici militar. Però tampoc el vaig tenir que fer per es mateix problema des ulls.

Entre es Port de Sóller i Puigpunyent, que varen esser es meus primers destins, varen passar un parell d'anys. Fins que es rector Damià va demanar un substitut, ja que no volia canviar al vicari, perquè havia perdut sa vista i si la recobrava ell havia d'esser es vicari i no altre, per tant vaig esser regent fins que es rector es va morir.

Después de morir es vicari cego, va venir N'Eugenio Segura, i més tard D. Jordi.

Vaig esser deixeble de Mossén Antoni Maria Alcover estudiant

es mallorquí amb ell.

Vaig tenir d'escolanets que m'enracordi: En Joan des quatre cantons, En Ramon bosca, En Francisco Serra, En Toni Alemany, En Toni Piner, En Ramon Ferrà, es germans Muñoz, En Biel Soller, En Biel de s'auto. A part de esser escolanets, jo les hi donava es batxiller i allà es perdia qualche cop pes cap i també a sa doctrina per sa comunió. Es qui ha rebut més fort de sa meua ma ha estat en Biel de s'auto, que un dia davant unes visites em feia jutipiris, no li vaig pegar més fort perquè no vaig poder. Es temps que vaig esser rector no hi havia homes que quedassin defora en es funerals, per entrar només a condolar, tots entraven. També vaig imposar es que estiguessin separats es homes de ses dones, aquestes darrera i es homes davant, separava es banc des batle. Quan hi havia un matrimoni ses dones se posaven a la dreta i es homes a l'esquerra, perquè tothom pogués veure bé a sa núvia. Un pic mai vaig tenir un enfrontament amb un metge d'Andratx que s'havia posat enmig de ses dones, va sortir de l'Església per sa seva voluntat, però quan va voler tornar entrar jo no el vaig deixar. Si encara pogués mantenir aquesta costum, jo ho faria.

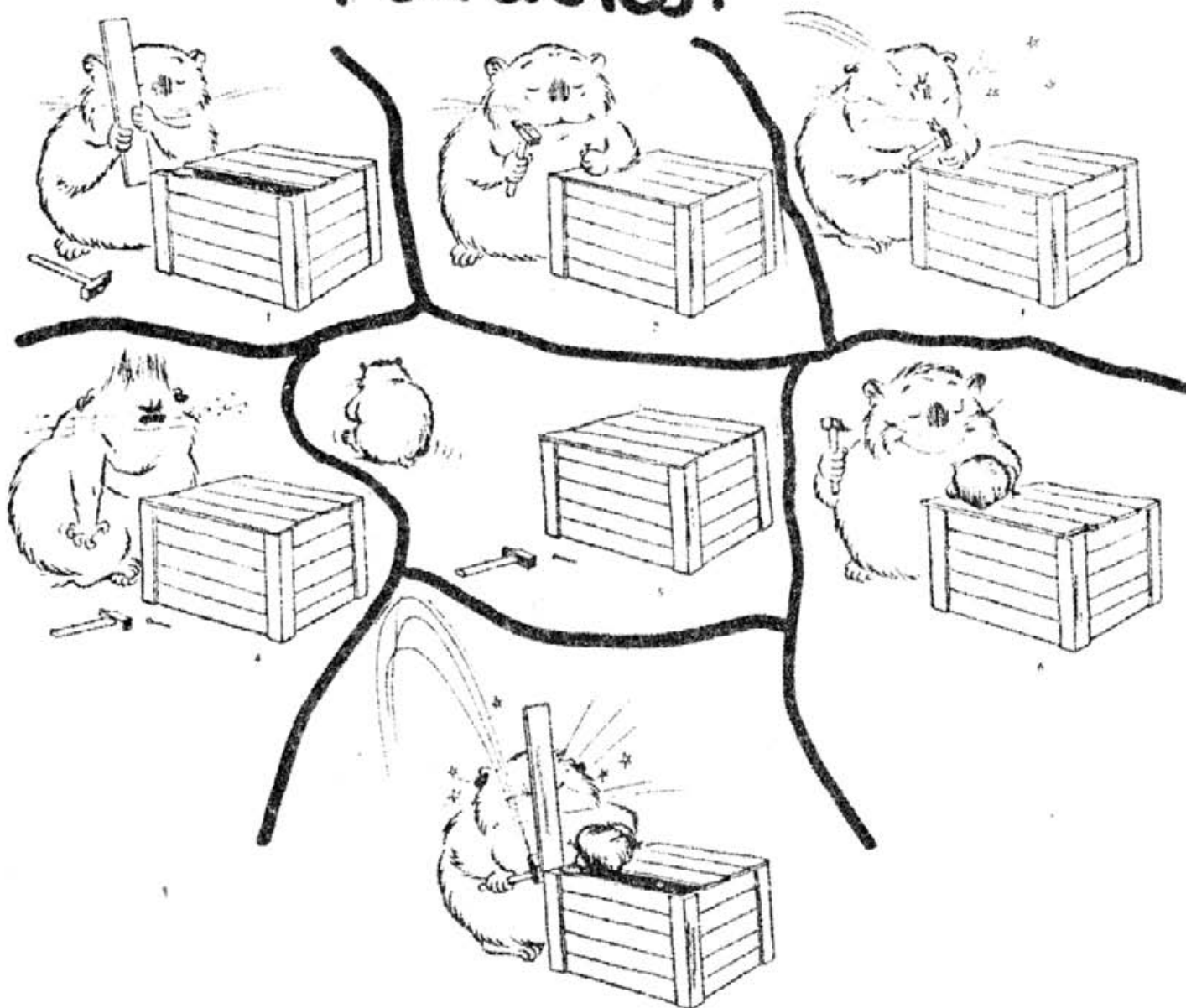
De damunt sa trona, vaig haver d'aturar dos diumenges seguits es sermó per mos de dues atlototes que xerraven i em distreien, es diumenge vinent vaig advertir que si hi havia gent xerrant no em limitaria a callar sinó anomenaria en es interessats, no se tornaren seure juntes mai més.

Ses beates són persones respetabilíssimes i devotes, ses qui tenen mala fama són ses beates falses que només van a aplegar de que xerrar. I es ateus són uns desgraciats, sa poca ciència separa de Deu i sa molta ciència du a Deu. Qui fuig de Deu corre de bades.

Una de ses coses que sa gent d'antes guanya a sa d'ara és s'il·lusió. Quan mon pare em donava dos cèntims per comprar una enseimada al forn vell, o quan a ca nostre es feia un arròs amb carn, acostumats a menjar uns bons siurons tota sa setmana, allò era una festa i no ara que no sabs que fer per sortir de sa rutina. Lo mateix que anar d'escursió amb carros al Port D'Andratx, se'n

xerrava dos mesos antes d'anar-hi, preparant ses coses. I altres dos mesos després recordant aquell dia marcat, ara t'envàs a Cala Ratjada amb cotxo i no li dones importància. També a cas ferrer devora es pou nou, tenia sis o set refusos de vixicleta que llogava per quarts, sa volta era des quatre cantons a Sa Capelleta, uns amb sos altres s'ajudaven per arribar a aprendre-ne, no hi havia ningú que acabàs es quart sense que sa vixicleta s'espanyàs, si ara les hi regales un avió no els fas tant contents."

Senze Paraulas.

el premi del mes.

Aquest més, aquesta secció té un protagonista poc conegut:

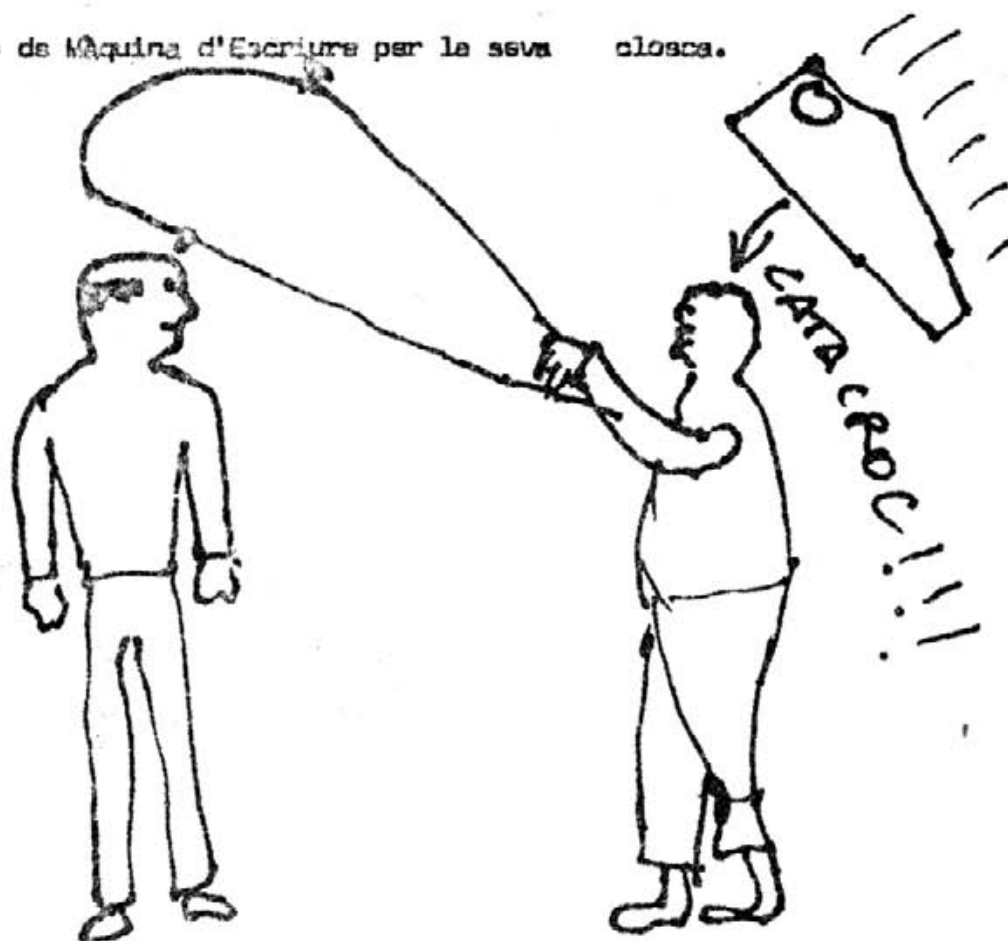
Andrés López Giménez de Peguera.

I perquè? Perquè aquest senyor va confondre la barberia del nostre Gabriel Vidal "En Biel des cine" amb un ring de Boxeo o amb un estable.

El nostre Biel, complint la seva obligació, com celador de l'Ajuntament va aixecar acte, denunciant una construcció il·lícita del ciutadà Andrés López Giménez, al qual se va presentar a la barberia de'n Biel i de cop i resposta li va començar a pegar cops de puny i a tirar-li i cocas, de les quals en Biel se va defensar com va poder.

Per favor: un poc d'educació cívica, Sr. López Giménez de Peguera.

Cop de Màquina d'Escriure per la seva closca.

Com vàrem prometre en el passat mes, parlam avui amb Carles Alabern, Regidor per Unió Mallorquina, i que havia de ser el Batle gràcies a la coalició formada amb el seu partit i A.P., però, com tots sabem, les votacions del dia 23 del Maig, donaven com a Batle a Fr. Obrador, del P.S.O.E., mercè a un error, possible error, d'un dels Regidors de la coalició abans esmentada. Per aquest motiu i altres, com veurem a les declaracions del senyor Alabern, decidiren posar l'assumpte en mans dels tribunals i no tornar a l'Ajuntament fins que la situació s'hagués aclarida.

VEINATS.- Voldríem que explicàs quin són els motius que els han duit a agafar aquesta postura.

C. ALABERN.- Estam en desacord amb tot el que va passar a les eleccions de Batle del 23 de Maig passat. Creim que moltes coses que varen passar en aquella reunió són irregulars i per això estam en contra de l'acte en sí.

VEINATS.- Com estan les coses actualment ?

C. ALABERN.- Després d'acabada la sessió, miràrem el tema amb el partit, el qual ha recorregut a la Junta Electoral i tot està en les seves mans. Damunt dia 23 d'aquest mes esperam que ja s'hagi adoptat una resolució.

VEINATS.- Que pensa de la possible equivocació de Pep Rubio a la votació ?

C. ALABERN.- A la votació estàvem assguts en el mateix costat de la taula els 5 d'U.M. i els 4 d'A.P. , vàrem votar tots sortint el resultat ja conegut per tothom. Ens vàrem sentir extranyats, ja que hi havia la coalició entre nosaltres i A.P. Tots vàrem veure que teníem les papaeretes sobrants correctes i pensàrem que hi havia la possibilitat de que Pep Rubio s'haves equivocat, però no ho podem afirmar perquè hi ha un senyor del P.S.O.E. que va enviar una carta en el senyor Rubio on li diu que el va veure votar a Carles Alabern, o sigui, realment no sabem què va passar allà.

No està bé el que li han estat fent a Pep Rubio. Ningú té dret a fer-li això, i jo, personalment, i el partit, el recolzam totalment.

VEINATS.- Quina sortida vou a aquesta situació ?

C. ALABERN.- No l'hem de dir nosaltres, sinó que ho ha de dir el Tribunal.

VEINATS.- Si la decisió del Tribunal els és desfavorable i queden a l'oposició, quina casta d'actuació pensen agafar ?

C. ALABERN.- No, sé com acabarà això, primer hauríem de comèixer el resultat.

La postura que hem agafat ara no la tenim només pel resultat de la votació, sinó perquè creim que hi va haver irregularitats dins la sessió; pensam que Pep Rubió, que era el President de la taula, no tenia cap obligació de saber com havia de dur la sessió, sinó que per això hi ha el Secretari que és el que ha de dirigir la votació, és ell el que ha d'informar en el President del que ha de fer; si aquest home no ho va fer en aquell moment, no crec que la culpa sigui del Sr. Rubió, ni de cap dels qui presidien la taula, sinó que la culpa, si la podem anomenar així, ve de la falta d'habilitat del Secretari en no dir-los com s'havia de fer en aquell moment. En Pep Rubio va voler demanar per aturar l'acte durant cinc minuts perquè tothom pogués preparar ses paperetes i no li va esser concedit, a partir d'aquell moment, la sessió va ser un desastre, ja abans i tot.

Apart, segons nosaltres creim, no som Regidors, ni nosaltres ni cap dels que actualment són a l'Ajuntament, els 17 som Regidors Electes, això vol dir que no som Regidors, per això no anam a l'Ajuntament, segons marca la llei, han d'haver jurat el càrrec tot d'una que entreguen les credencials en el Secretari, abans de la votació, després d'això ja s'és Regidor i pot començar la votació.

VEINATS.- No és el Batle el qui ha de prendre el jurament o la promesa en els Regidors?

C. ALABERN.- Segons la llei, pareix que no. En aquell moment ningú va jurar, o sigui, que la sessió es va desenvolupar d'una manera molt alegre, degut a que no hi va haver un tècnic, que en aquell moment era el Secretari, que dirigís la

sessió com tocava, les coses no es varen fer així com mana la Llei i per aquest motiu, nosaltres hem recurrit. Tot va començar abans de la votació, que ja ve tenir un inici dolent, això jo ho prova el que després ja varen convocar un Plenari per prendre els jurements, cosa que la Llei ja no previa, perquè diu que ha de ser un acte únic i sense interrupció. Per no anar en contra de la Llei no volem anar a l'Ajuntament fins que les coses no estiguin clares.

Així com quan vàrem requerir a l'anterior Consistori, és perquè també hi ha un article de la Llei que diu que de Març d'aquest any, que diu que en un cas on no està clara la marxa de l'Ajuntament, perquè no hi hagi un buit de poder, s'ha de cridar a l'altre Corporació, per evitar, els antics Regidors, el caure en un delictes del que es'ls pogués demanar responsabilitats.

Hem anat, des del principi, seguint totes les passes que marca la Llei en aquests casos. Ne ha hem fet amb altres idees, la intenció dels 5 d'U.M., no parl de l'altre grup però supòs que també és la seva, és anar per la Llei, per creim que estant en una democràcia és quan més s'ha de lluitar perquè les coses se fagin així com toca, i bé.

Hem de lluitar així per no defraudar a la gent que ens va votar i a la que ens va ajudar durant la campanya.

VEINATS.- Toranent en el cas de que la decisió les sigui desfavorable, què pensen fer ?

C. ALABERN.- És molt difícil contestar aquesta pregunta, perquè no sabem què passarà. Ara bé, a l'Ajuntament no hi anirem a fer obstruccionisme, hi anirem a defensar tot el que sigui defensable pel Terme de Calvià.

De la Moció de Censura, que encara no està aprovada, no hem podem parlar fins conèixer la decisió del Tribunal.

Ara, obstruccionisme contra alguna cosa que pugui benefi-

ciar a Calvià, estàssim on estàssim, això mai.

VEINATS.- No li pareix que, amb tot això, Calvià es pot sentir perjudicat ?

C. ALABERN.- Jo crec que tot el que sigui lluitar per la democràcia, no pot perjudicar encara que al principi sembli que sí, perquè hi ha certes coses que no es poden fer, perquè no hi ha quorum o la majoria necessària.

El que sí seria contraproductiu per qualsevol Ajuntament seria que vulgués lluitar en contra de la cosa que nosaltres creim que és una democràcia, el que ella necessita és que les coses es fagin així com toca, nosaltres creim que no s'hi han fet, i si un aconsegueix que s'hi fagin o es tornin enrera les coses que s'han fet malament, el que hi sortirà guanyant serà el mateix poble.

La nostra posició no és la més fàcil. No és agradable. Seria molt més bo de fer, en el nostre cas, anar a fer una oposició sistemàtica. Nosaltres no hem anat a l'Ajuntament a fer això, hi hem anat a fer les coses bé, i per aconseguir-ho els hi hem de començar a fer des del primer dia.

VEINATS.- No hi vou el perill de fer-se impopular?

C. ALABERN.- És un risc i una posició incòmoda, perquè molta gent no compren el que passa, i tampoc compren perquè varem cridar a l'altre Consistori.

Creim que hem complert amb el que havíem de complir, si el Secretari de l'Ajuntament ha trobat que les coses havien de seguir així, ell ha seguit endavant, ara bé, el qui ha de dictaminar l'assumpte és la Junta Electoral.

VEINATS.- Voldria dir alguna cosa en els nostres lectors ?

C. ALABERN.- Que tinguim confiança. Nosaltres no hem feim això per obstrucció, sinó que volem que, d'una vegada, les coses en aquest poble, com per tot, perquè vivim en democràcia, es fagin bé i així com toca, i per fer-les com toca, només hi ha una manera, que és començar bé des del principi.

Aquesta Entrevista es va fer el dia 13 d'aquest mes, segurament quan vegi la llum ja es coneixerà la sentència de la Junta Electoral, i la situació serà clara, però hem cregut important treure les opinions de Carles Alabern per conèixer el seu punt de vista damunt tot aquest complicat assumpte.

Volem agrair també la seva amabilitat a En Carles Alabern per concedir-nos l'entrevista.

Manel Suárez i Salvà.

NOTA DE VEÏNATS:

Amb aquest número volem iniciar una nova sèrie de col.laboracions, i volem que els firmants siguin els nostres polítics. Tots ells tenen idees diferents sobre diferents temes, i, la majoria de les vegades, només coneixem una de les possibles versions, sense que sigui la millor, per això obrim aquestes noves pàgines, perquè ells, influents dins la vida pública, ens parlin, ens informin, i tinguin un contacte més directe amb les persones a qui representen. Per ells són aquestes pàgines, polítics, els Regidors, els sindicalistes, aquí les teniu, empreu-les i donau-nos informació. Volem saber què pensau damunt els temes conflictius. Cada mes esperarem els vostres escrits, i per començar a fer boca, aquí teniu el de Manel Domènech, col.laborador habitual de Veïnats que, aquesta vegada ens escriu com a membre del Comité d'Illas del P.C.I.B., analitzant, des del seu punt de vista, la composició del Parlament Balear.

Ja ho sabeu, Veïnats i els seus lectors esperen les vostres col.laboracions.

Davant la constitució del Parlament i del Govern Autonòmic.

Les Illes Balears ja tenen un Parlament i un Govern Autònom. El P.C.I.B. es felicita de la consolidació institucional de la nostra Comunitat i, a mida de les seves possibilitats, donarà a conèixer i atracarà l'activitat de les dites institucions entre la població, perquè per això és la millor manera de desenvolupar la consciència autonòmica que consolidi de veritat el nostre procés d'autogovern.

Al mateix temps, el P.C.I.B. considera que el Govern presidit pel senyor Canyelles i format per homes de la Coalició Popular basat en el programa d'A.P. no té capacitat per afrontar els greus problemes que tenen les nostres Illes. Malgrat que va cuidar les formes democràtiques, demanà col.laboració a l'oposició i va tenir algunes iniciatives que,

a l'espera dels continguts que les desbaratin, poden ésser acceptables, com la continuació del sanejament integral de les Illes, la creació d'un centre d'alternatives energètiques o l'impuls de l'activitat investigadora de la Universitat, el contingut del programa és clarament conservador i contrari en els interessos populars i no resol els problemes del conjunt de la societat.

Del discurs d'investidura del President Canyelles, es despren una absència total d'iniciatives econòmiques ajustades a les possibilitats de l'Estatut, desdibuixant-se amb una sèrie de mides genèriques que, en tot cas, necessitarien del concurs de l'Administració Central.

D'autèntic cinisme caldria calificar el que la màxima preocupació del programa econòmic del President sigui

la lluita contra l'atur. Cap paraula té les repercussions que a les Illes té la Llei bàsica "de Empleo", els expedients de crisi, la contratació temporal. Sols garantitza els beneficis dels empresaris i que la iniciativa privada és qui, exclusivament, ha de resoldre el problema econòmic. La mateixa filosofia monetarista i el mateix sistema que condueix, inevitablement, a l'atur de milions de treballadors als països capitalistes, especialment en els governats per conservadors.

El programa del President va girar damunt línies genèriques, sense marcar una línia de prioritats, el que implica que és necessari seguir pas a pas la seva gestió, per descobrir, en concret, quines seràn les principals preocupacions del Govern conservador. Així, en la constitució del seu govern, és significativa la forma com ha elegit al Conseller de Turisme, obeïnt a pressions de la patronal d'hosteleria, que ha col·locat a un home de la seva confiança i representant, especialment, en els interessos de les cadenes hotelers.

En quan a les diverses actuacions en diferents conselleries, la filosofia conservadora està present en totes elles, especialment en la Ordenació del Territori i el paper "intocable" de la propietat privada, el suport a la medicina existent (és a dir, consolidar la medicina privada), no parlar de l'educació pública i de la seva adaptació a la realitat de les Illes, no discutir la científicitat del català, però insistir en les modalitats, amb la clara intenció de desvirtuar la científicitat, així com defensar un criteri d'insularitat que té aparença de proteccionisme insolidari. En definitiva, A.P. ha aconseguit a Balears el governar la seva tercera Comunitat Autònoma, després de Galícia i Cantàbria. Però ha hagut de comptar amb el suport d'Unió Mallorquina, que es presentava en coalició amb el P.D.L.

Unió Mallorquina té una estratègia de posar davant la seva consolidació com a partit enfront de qualsevol altre consideració. La seva vocació interclassista, la seva as-

piració centrista, els seus interessos progressistes, s'han posat a prova al decidir entre l'opció P.S.O.E. i l'opció A.P.

A falta de principis polítics, s'ha decidit per la millor oferta de poder i així, conseguint la presidència del Consell de Mallorca, ha donat suport a A.P.. Però al mateix

tempe necessita decantar-se de les opcions més dures d'A.P. per la seva mateixa consolidació, d'aquí ve el llistó que Albertí ha posat al Grup Popular, i no per casualitat, en temes d'Ordenació del Territori i en política cultural. El pacte de legislatura A.P.-U.M. (pacte que, per cert, segueix secret en totes les seves clàusules) no dona la impressió de ser un pacte consolidat i fer-

me, hi cap la possibilitat de que s'obrin encletxes i cal tenir-ho present desde una perspectiva d'esquerres.

El P.S.O.E. ha posat el seu punt de mira a U.M. i no a A.P. en el debat d'investidura. Era lògic fer pagar a U.M. un preu polític pel seu suport en el partit d'En Canyelles, però la posició dels socialistes va més enllà d'aquesta pretensió. En el fons, el P.S.O.E. reproduïx l'estratègia bipartidista d'eliminar el centre polític. Però si a nivell estatal aquesta estratègia, essent a la llarga favorable a l'inmovilisme, ha permès al P.S.O.E. dur una ventatja substancial a A.P., a les Illes aquesta eliminació de l'espai centrista com objectiu principal afavoreix a la dreta dins una comunitat com la nostra en que P.S.O.E. i A.P. tenen una força equilibrada.

Per un altre lloc, socialistes i nacionalistes (P.S.M.) defensaren una posició d'esquerres en temes importants com l'Ordenació del Territori i la Llengua. Malgrat que el seu

silenci fou gaire bé absolut en política econòmica i en el cas del P.S.M. de Mallorca amb l'exposició de: "El ahorro de las Islas debe invertirse en las Islas" va presentar un concepte de filosofia econòmica que, per la seva rotunditat no cap dins una política d'esquerres.

El P.C.I.B. considera que la seva absència del Parlament Balear enfebleix la força de l'esquerra. Però aquesta situació no impedeix que els comunistes continuïn treballant en la defensa de la classe obrera i sectors populars amb un projecte polític diferenciats i que aspiri a la consecució del socialisme. El P.C.I.B. durà una oposició nítida al govern d'A.P., conscient de que el programa exposat pel President Canyelles és antagònic amb els interessos de la majoria de la població. Al mateix temps seguirà lluitant per l'unitat de l'esquerra, tant a nivell polític com en els sindicats, moviments socials i moviments associatius en general de cara a aconseguir una unitat d'acció desde l'oposició que freni la política dretana d'A.P. Per altre banda, el P.C.I.B. donarà suport en els esforços dirigits a una remodelació d'alianças al Parlament que inspirin una política més progressista.

En definitiva, després de la proclamació del Govern d'A.P., cal que totes les forces de progrés segueixin la lluita i l'esforç per aconseguir una societat de les Illes més justa i, per això, ens dirigim a totes aquelles dones i homes que duguin endavant una tasca de lluita al terreny sindical, professional, cultural, associatiu, a reforçar el P.C.I.B., a col·laborar amb nosaltres. Volem defensar una proposta conseqüent de socialisme en llibertat, per fer del P.C.I.B. una vertadera força d'avantguarda i combat per promoure un autèntic canvi de la societat.

11 de Juny de 1.983.

Manel Domènech, del Comité d'Illes del PCIB.

LOS SIETE NIÑOS DE ECILJA QUE ERAN NUEVE

Después de cuatro años de intensas aventuras, lances y tropiezos los nueve niños de Ecija volvieron a encontrarse para hacer balance de sus hazañas y repartirse el botín en razón de sus méritos.

"Ton Chont" dueño del lugar de reuniones se había levantado temprano, recogió su conciencia que guardaba en el cajón de la mesilla de noche, se la colgó del ombligo con un imperdible y a continuación eligió del armario el traje que le diera aspecto mas respetable; no sin antes echar un vistazo a los dos costales de trastos que pensaba poner encima de la mesa de negociación que adivinaba muy dura pero con la seguridad de que los demás claudicarían.

Sonó la aldaba y al abrir la puerta aparació "Taxi-Driver", cargado con un saco de cachivaches haciendo un ruido infernal. A "Ton Chont" le puso nervioso y mas cuando observó que en la mano izquierda balanceaba una botella de marxismo de zumo de zanahoria. Pienso para sí. "He de tener cuidado, a estos payeses cuando sopla la tramontana les deja zumbado el cerebro y son capaces de cualquier animalada subconciente". No terminó ahí su desasosiego, detrás de Taxi-Driver observó al "Aguaclara", bastante ^{odia} cambiado desde sus tiempos de revolucionario-intelectual-dinamitero con arreos de neorromántico, disfrazado de harapos californianos y un ccito de cobre en el esternón. Con el nuevo aspecto no podía imaginárselo años atras sentado en las primeras filas de los recitales anti-fascistas encendiendo el ~~mallo~~ ^{mallo} recargable. Ahora era un hombre de bien, es decir se parecía a todo el mundo.

Fueron llegando los demás. "Opex" como si fuera la técnica alemana al servicio mas exigente, entró en la penumbra de la sala con pasos calculados y seguros. De ejecutivo "Self Madel Man".

"J.R" con su colección de monedas fruco debajo del brazo, había pasado su vida tomando zumos de fruta artificial y tenía el vientre destrozado. Hoy completaría su colección: ¡ por fin el " Gran Vellon " en sus manos.

La Revoltosa vestida con sus mejores galas, acicalada con productos de un arcón del siglo XVII. Del bolso de nacar apretado debajo del sobaco se traslucía el pañuelo de encaje y el billete de 1.000 Ptas de los tiempos de Dato.

A "Chubasco" le oyeron llegar por el ruido de sus botas Comanxi, había llegado con discreción dejando el helicóptero aterrizado en la dehesa. Se recortó su figura en el dintel. Sonreía pegándose con una fusta en la pantorrilla (la izquierda por supuesto). Los presentes dieron un respingo en sus asientos ante la fantasmal visión del aparecido con aquel uniforme pensaron que eran los "GEOS" "Pedernal" y el "Viejo" llegaron a continuación, El primero con un canasto de papeles, folletos y un cofre de pegatinas secretas El segundo apareció con las manos en los bolsillos, como si viniera a una conferencia de Rodríguez de la Fuente sobre tiburones vegetarianos; con la seguridad del que sabe lo que quiere, aunque pusiera cara de despistado.;

Todos se acomodaron alrededor de la mesa llena de objetos, ideas, anhelos y rabias de desbán.

La discusión fue tremenda, puñetazos en la mesa como si jugaran al dominó, se levantaban airados, volvían a sentarse, se tiraban de las solapas, desgarraban las camisas, metían cosas en un saco para después sacarlas y meterlas en un costal, se pateaban las canillas por debajo de la mesa. Fue una gerra campal, o sea, que llegaron a un acuerdo.

Se redactó se firmó y todos besaron los dedos cruzados y escupieron

Cuando salieron a la calle miraron al cielo, el sol caía a plomo, les cegaba, calaron las "REIBAN" y en fila india se dirigieron a la Casa Grande. Tarareaban una canción popular "Hoy puede ser un grandia"

Mientras se acercaban la multitud los observaba con expectación, algunos les saludaban y no obtenían respuesta, otros les miraban acusadores, algunos mas atrevidos les palmeaban la espalda con complicidad.

Ya en la sala saludaron a sus contrincantes con amabilidad de suficiencia, comentaban los últimos chismes y hablaban del tiempo, es decir, seguros de sí mismos.

Hace el cronista un parentesis de la crónica oficial por eso de que esta " sub judice".

Después del recuento a "Ton Chont" se le cayeron los ojos encima de la gran mesa de ceremonias, rodaron como dos canicas, a tientas los persiguió hasta la botella de agua mineral y colocandoselos de nuevo en las órbitas ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ y con mirada alcerreña al tiempo que acusadora, como preguntando. "¿Quién se ha tirado el pedo?". "Yo no he sido". "A mí que me registren", contestaban de la misma forma los presentes.

"T CH" furioso, perplejo, en actitud de esto-no-puede-quedar-asi, convoca a sus correligionarios a un nirvana de contemplación budista y meditación trascendental bajo la dirección del "Pequeño Saltamontes" La cosa no funcionó , por eso pensaron en darselo a un abogado, a un notario, al juez, a un psicólogo y en último extremo a Gimenez del Osoque según decían hacia milagros.

Desde entonces los siete niños de Ecija que eran nueve no han aparecido por la Casa Grande. En el pueblo hacen coplas a su ausencia, apuestas al día de la reaparición, se les dedica novenas, sortilegios sesiones de espiritismo con mediums afamados. Sin resultado, no

hay suerte.

No quiero desilusionar a nadie, pero con seguridad que aparecieran en Belmez sitio de muchos milagros y acontecimientos misteriosos. Habrá que desechar la idea de organizar jubileos turísticos.

"VITRIOLO"

La Balanguera

El passat mes d'abril La Balanguera no va tenir casi rovinament ja que no varen néixer cap infant però tampoc nos va deixar ningú. Hem de donar la enhorabona a nels nostres amics i companys que varen celebrar les seves noces el dia 16, encara que un poc tard desde aquí vos desitjam, Lluís Bonet Rigo i Maria Bosch Simó un feliç i llarg matrimoni ben ple de fills.

El també passat mes de Maig, hem d'agrair que no tenguéssim cap mort.

Hem tengut un augment d'homes o millor dit homenets; en Juan Lluís Seguí Colomar, fill de Lluís i n'Antònia des Capdellà que va venir a n'aquest món el dia 24. Enhorabona a la seva família i felicitats per tu en aquest entorn tan guapo que t'ha tocat viure. Felicitats molt grosses també a Lluís i Isabel Dolores, pares de Juan José Bonet Chinchilla que va fer la seva arribada dia 18 d'aquest mes a Calvià.

Desitjam molta alegria a nen Juan Vila i na Francisca Torres Martí que varen contreure compromís de matrimoni dia 25 a Es Capdellà, no vos desanimeu, hi ha molt que aguantar, vos ho diu la Balanguera que ha vist molt de món.

Molts d'anys a nen Manuel Garzón Barrios que es va casar amb na Magdalena Pons iàs o al revés, a na Magdalena que es va casar amb en Manuel, és perquè no vos enfadeu per això del marxisme-feminisme. De veres, moltes felicitats !.

CARTES A LA REVISTA
=====

Dos jovencitas de 89 y 91 años respectivament, me han pedido que, en su nombre, exprese sus más emotivas gracias a la Revista Veïnats, y en especial a Joan Rubio por su simpatía y bondad, por su publicación en "Xerrades de Cafà", del pasado mes de Febrero, cosa que hago de muy buen gusto.

Ellas son, como ya os habréis imaginado, Madò Margalida y Madò Francisca Vidala, "dues polletes" que, por su edad, se aguantan perfectamente. Pero personalmente, yo firmaría ante notario poder estar como ellas si llegase a su edad, pues no son todos que tengan un lucidez mental como la suya, ni que cosan, guisen, bailen boleros y "triim Bassó sense ulleres" a su edad.

Enhorabuena y molts d'anys para ambas.

Gracias Veïnats.

Mateu Amengual de Ca's Fidevé.

=====

Voldria expressar el meu més gran agraïment a la Revista Veïnats per la publicació dels meus escrits, així com per les frases d'estímul escrites a la Revista del passat mes d'Abril, per tots els afeccionats a les gloses, animant-nos a seguir fomentant i conservant aquest vell i tradicional art mallorquí, una mica oblidat o obligat a oblidar degut a les circumstàncies polítiques.

Però, sí, és veritat, val volta a molta gent no li agrada. I a lo millor tenen raó: Es Glosador, el poeta, viu les coses amb massa fantasia, molt idealitzada. Segons la MAJORIA hi ha que ser més realistes, més materialistes, hem d'anomenar les coses pel seu nom.

Així i tot, per la meua part, i crec que de la de tots els altres de la nostra MINORIA, pensam seguir endavant i dir-vos que d'il·lusió també podem viure.

Gràcies una vegada més a Veïnats.

S'Escorpí.

TEMPS DE SEGAR

Els pobles del Pla de Mallorca ens podrien dir molt del cultiu de cereals perquè, mentres que per ells representava la collita més important, al nostre terme mai va tenir la importància que tenien les ametlles, garroves, i, temps enrera, l'olivar. Ara bé, aquí es compaginava el gra amb els arbres. El gra s'emprava casi tot per consum propi, però ja no l'havíem de comprar.

En aquest temps teníem dues messes que eran segar i batre que avui s'han mecanitzat totalment, de tal manera que veure un sementer de garbes es pura anècdota i veure batre a una era es espectacle insòlit.

Sempre vaig pensar que aquestes dues feines eran les més pesades del camp, i era així perquè el pagés anava amb el sol: era al tall quan el sol sortia i se'n anava sol post. I per aquest temps fa els dies llargs.

Als primers dies de vacances me compraven un capell de palmes i unes espadenyes de sola d'auto per a l'estiu. Quan els sementers eren segadors tréiem la segadora que guardàvem desfeta perquè ocupàs poc lloc a dins la païsa. Repasàvem la pinta per si tenia cap punta fluixa o torta i lo mateix amb la serra. Si tenia qualche dent rompuda, la llevàvem i l'hi posàvem nova. Llavors una pasada de llima per les dents i montàvem la segadora. Tréiem els menats de vençisos i la força de segar. Tot estava a punt.

Solien començar pel sementer de la civada perquè baldament no sigui molt seca, es talla bé i no embossa la segadora. Llavors segaríem l'ordi i darrerament el blat. Les faves les havien segades amb fauç abans.

Ben dematí investíem el sementer. Un home assegut dalt la segadora, força en ma, i un altre menant el mul per les cabeçades procurant que la pinta aplegàs a tall plé, però sense passar-se perquè llavors deixàvem llobaades. El sembrat anava caiguent dins la caixa i quan n'hi havia prou, forcada i tiraven la gavella per enrera.

Els altres homes lligaven les garbes. Normalment un feia les garbes i dos o tres li duïen les gavelles. Extenien el vençís en terra i anaven posant-hi gavelles, una d'un cap i l'altre al revés fins a sis o més. Llavors, fent força amb el genoll per estrenyerla bé, estiraven els dos caps del vençís,

les donaves unes quantes voltes i les pasaves per abaix de la lligada. D'aquesta manera, si la garba estava ben estreta no es desfeia per pujarla al carro. Per desferla només tenies d'estirar d'un dels caps del vençís i te quedaves amb la corda a la mà.

A les vuit aturàven per berenar. Duïen al sementer una bona graixonera de sopes i cullera amb ma ens hi enrevoltavem fins que l'haviem feta neta. Després dues xupades a un "ideal" i tornam-hi. Ja no aturàvem fins a mig-dia que tres tocs de corn desde les cases avesaven de que era hora de dinar. Després de dinar tothom anava a dormir una horeta maco jo que m'estimava més llegir tebeos.

A les dues i mitja tornàvem a la feina i llavors sí que semblava que el sembrat s'havia tornat aixecar. I fins a la posta de sol. Si el mul s'adormís de per darrera li queia un ¡Arri, Blau. Me cag en!!, acompanyat d'un cop de força per les costelles. I en Blau tornava agafar el pas.

Les herbes que a la primavera estaven florides i que tenien el seu encant, ara les maleïem perquè les llavor de revenís, llevamans o moixos, dintre les sabates, emprenyent molt, igual que les rapinyades del rostoll per les cames.

I fins que el sol es ponia. Això sí, feiem una aturada a les cinc per berenar, ja que el temps de segar era a l'únic que es berenava l'horabaixa. I és que com deia abans, els dies eren molt llargs.

Joan Vidal.

EL FUTURO SOMOS NOSOTROS

Por fin, el curso ha finalizado, los niños tendrán sus deseadas vacaciones, pero como todos los años la mayoría de nuestros niños estarán acompañados de la ya conocida asignatura pendiente. Es normal que los más pequeños no sean entusiastas del estudio y de la meditación, y si así fuese no sería muy normal. Los niños quieren jugar porque la misma vida lo exige.

Pero mi preocupación no se centra en los pequeños sino en aquellos que empiezan a ser hombre y mujeres. Conste que puedo referirme al tema, a la problemática de estos jóvenes, porque yo misma atravesé esa época conflictiva no hace mucho.

Los chicos y chicas de quince y catorce años son realmente el suplicio de muchos padres, estos y en sus tiempos también pasaron por el "tubo" pero no se acuerdan. Además los tiempos y en menos de cinco años se han transformado, y la personalidad de estos jóvenes es más compleja, más difícil que las que haya atravesado cualquier generación.

Los chicos se creen hombres, el pavoneo del primer afeitado, el poder entrar al bar

para tomarse un cubata, y el poder fumarse un cigarrillo a escondidas les absorbe. Para ellos el mundo de los mayores se limita a la diversión discotequera y el poder hacer sus primeros "pinillos" amorosos con éxito.

Las chicas se empiezan a maquillar, depilar y a ir a la peluquería, quieren que los muchachos se fijen en ellas.

En fin, los instintos naturales, el celo de los animales irracionales aparecen ahora en la naturaleza humana.

Empiezan los problemas para los sufridos padres, que ven que sus hijos se encierran en sí mismos, que el diálogo se va extinguiendo hasta limitarse al saludo. También saben que la madurez de sus retoños no es suficiente para poder enfrentarse al mundo, y, que los errores es cuando más efecto pueden producir. Es la época del TBAH.

Las divagaciones en las tristes mentes de los mayores surgen vertiginosamente: ¡ay! si la niña se queda embarazada, ¡ay! si Carlitos coge una enfermedad venerea... en fin ¡graves problemas!. Lo peor es que estas divagaciones (francamente triviales y pobres racionalmente) son las que ha-

cen que esa juventud se amargue y se pudra.

La reacción es inmediata, los muchachos "pasan" de los estudios (tal vez sea el motivo por lo que últimamente han aumentado los suspensos, y sobre todo en bachillerato) no les importa el futuro, se encierran en auriculares de música, se mueven alocadamente la droga se vende en colegios e institutos, para buscar un nuevo mundo que los esconda y aleje de la sombra paterna.

Los padres debían saber que más que prohibir que Pepita salga con Juanito porque pueden darse la gran sobada, debían cuidarse de que esta sociedad de consumo con sus asquerosas revistas, drogas que impulsan al "viaje" y música deprimente que atenta al espíritu no afectasen a los jóvenes que van a sustituir a la vieja generación.

Concluyo mis temores afirmando que la generación que me precede está perdiendo lo que hay de humano en nuestro ser. Calviá está alejado de la postradumbre, los jóvenes no viven en contacto con ella, y los padres todavía pueden imponer su dominio.

Pero ahora los chicos y chicas no estudian porque el pasotismo les domina

Los jóvenes se pintan el pelo de mil colores, llevan cadenas colgando por sus cinturas, se agregan sin más a la primera doctrina que implique revolución o rechazo, la mugre cubre los pantalones de los más, la jerga predomina sobre nuestra lengua, no existe el respeto a nadie. Y esta juventud que hemos visto en películas está ya aquí en la ciudad de Palma, pronto se extenderá a todas partes.

No hay interés en seguir viviendo como lo que debemos ser: personas, ante todo personas, y no objetos como pretende que seamos la economía de la edad espacial. Porque todo este cambio se debe a que grandes intereses influyen de tal manera en la sociedad, que los elementos nocivos de aquella influyen en los más débiles de ésta.

Y yo digo que si el progreso es la celebración prefiero vivir como el hombre de Cro-Magnon.

N.P.

CREACIO

Avui, en aquesta secció presentem un a glosada escrita per En Guillem Mesquida de Sant Llorenç. La reproduïm a la nostra Revista pel seu significat de ll içó de moral alta per tots, i especialment pels que se quixen sense motiu.

La particularitat d'aquesta glosada és que el seu autor la va compondre estant ingressat a l'UCI de San Dureta per motiu d'un greu atac de cor, i per tant en un temps en que En Guillem no sabia si hi sortiria pel seu propi peu o si el treurien amb els peus per davant.

Enhorabona a Guillem pel seu bon humor i que no el perdi mai, amb salut.

1

Sant Pare es un bon sant
semp re me recordaré
ben aprop jo me vaig fer
esser d'ell uh habitant

2

Entr a l'Hospital de dia
no se quan en sortiré
Jesús, Josep i Maria
Deu vulga que en surti bé

3

Quatre cables me posaren
d'un aparato molt gros
des cor miraren supès
si es remugs funcionaven

4

Me prepararen gotaro
d'aigo pura i glucosat
supès per agontar sa vida
d'un bestant atropellat.

5

Molts diuen de San Dureta
jo dic que es un lloc sagrat
qui no pot treure be es cap
surt amb una caixa treta.

6

Coses extraordinàries
passen fent quatre cançons
però a dins coronàries
sempre van fora calçons

7

Visites de companyeros
amics i familiars
fan nasa dins aquest cas
de respirar tan liquero.

8

Entre metges i enfermeres
celadors i auxiliars
molts valen molt i fan cas
altres ni per xerpelleres.

9

Es barco té una vela
per ningú vull jo xerrar
i qui vol estudiar
i es confrare, pren candela.

10

Es dies no vaig contar
per no tenir calendari
emperò d'aquest sudari
sempre me recordarà.

11

Pareix mentida que el mon
tengui coses tan praveres
de mestre Joan ses canes
s'estrengueren i de vares
no passava ni es soplon.

12

No pretenc de glosador
ni tampoc de cançoner
però sense fer es còló
qualcuna surt bastant bé.

13

No estic per fer ses cançons
ara faré as darrera
per tenir una quimera
mala d'altres rialles son.

Al cap d'un any d'estar de baixa un dia li va arribar l'alta
i va compondre la següent:

Mai m'hagués pensat que un dia
s'alta em donassen per bô
Deu vulga que lo meu cor
funcioni amb alegria
però no com xeremia
que no bufa ni treu ed.

Lea y escoja

-41-

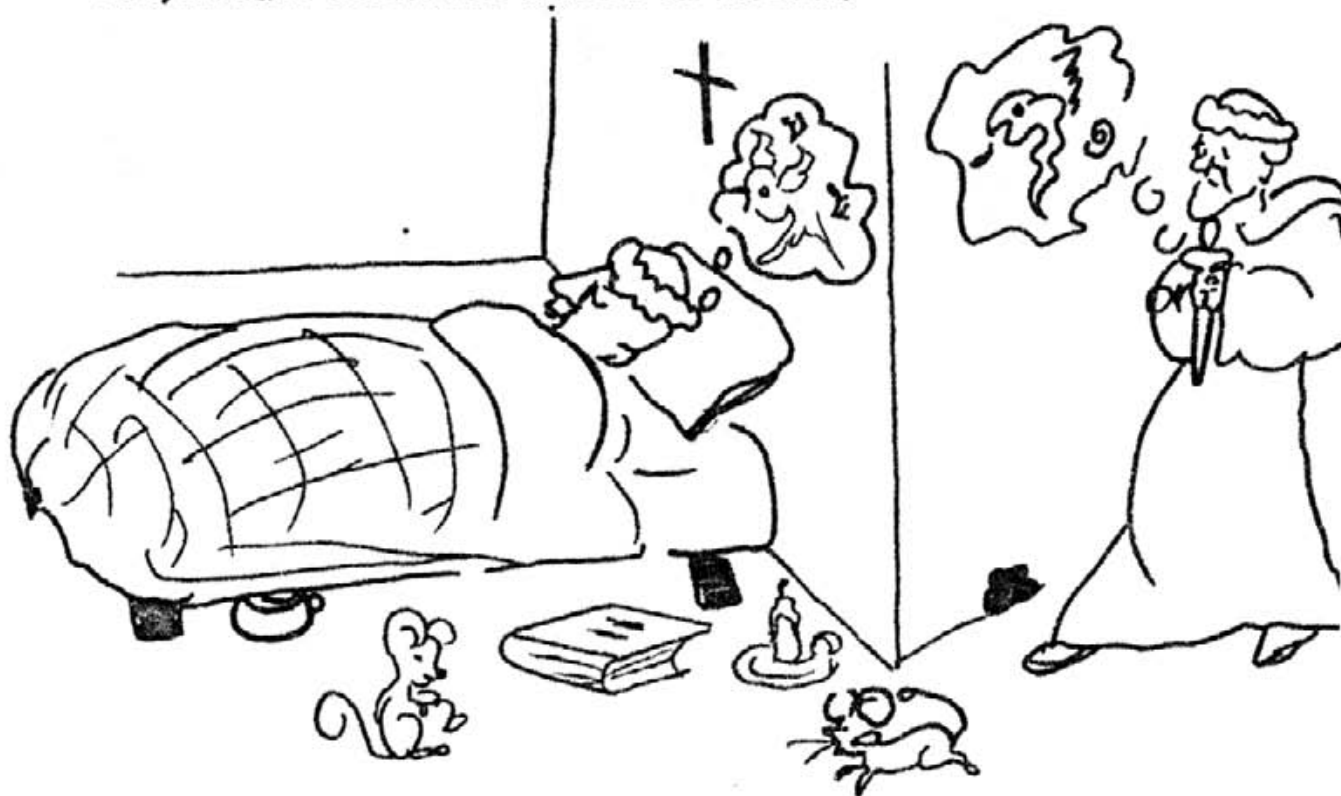
El profesor Umberto Eco ha logrado introducirse, con sus libros de ensayos sobre lingüística, en varias Universidades del mundo, aportando, de este modo, mucho a la renovación intelectual.

Su primera novela, El nombre de la Rosa, publicada por la Editorial Lumen en Diciembre de 1.982, ha obtenido gran aceptación, prueba de ello es que ya va por la segunda o tercera edición.

El nombre de la Rosa es una novela original y cuidadísima en todos sus detalles, desde la misma estructura de la obra, hasta su temática, léxico y personajes.

José Mª Alfaro dice en la Revista Tiempo que El nombre de la rosa es una "fábula cargada de sorpresas, donde todo vale y cabe casi todo".

A partir del manuscrito del fraile benedictino, uno de los protagonistas de la novela, Umberto Eco divide el desarrollo de la misma en seis días y éstos, a su vez, en horas siempre según la regla benedictina. Así, los hechos ocurren entre Maitines, laudes, prima ... Todo ello debió a que el lugar en que se desarrolla la acción es un Monasterio benedictino del siglo XIV, situado entre los montes de Italia.

En este marco, basándose en la historia medieval, las luchas escolásticas y las de los Papas de Avignon con el Emperador, el autor nos relata las investigaciones del fraile franciscano Guillermo de Baskerville y de su alumno, el novicio Adso, para descubrir el autor, o autores, de los crímenes que se producen en el Monasterio durante los seis días que los monjes permanecen en él, y que tienen como motivo las ansias de dominio de los secretos que encierran algunos libros de su gran biblioteca. Con todo esto, Eco probablemente pretende hacernos ver lo que puede ocurrir cuando se hace un mal uso de los libros y de la cultura.

Con este singular argumento, Umberto Eco nos hace palpar la vida en una época conflictiva cargada de símbolos más que de palabras, dándonos cuenta a través de ello, de la superioridad intelectual del autor y de su necesidad, como hombre culto, de sacar toda esta simbología al exterior, para que los menos capacitados nos adentremos en el confuso e intrigante, en el caso de la novela, mundo medieval. Cosa que, con la lectura de la misma, se consigue plenamente, prueba de ello es la gran acogida que ha tenido entre el público, por lo que yo me atrevo a recomendaros su lectura.

Joan Lladó.

CAJA DE BALEARES
"SA NOSTRA"

ENS AJUDA A FER LA REVISTA AMB EL SEU SUPORT ECONOMIC

Coses de Ca-Nostra

Aquest mes la secció de Cultura Popular és més bé reduïda i no la fa em Pep Rubio (té examens i no li hem de donar més feina...). Com que jo no en som un especialista, i no vull aficar la pota, només vos donaré un parell de dates damunt Sant Joan, això sí, comptant amb la promessa de'm Pep de que l'any que ve parlarà damunt les festes d'aquest mes.

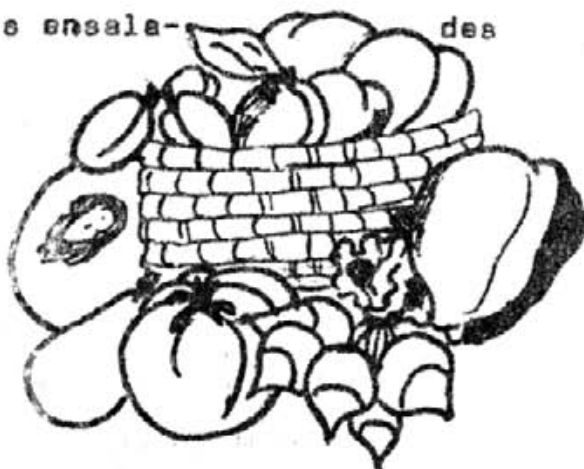
Com sabem, Sant Joan és el patró de Calvià, perquè idò les festes del poble són per Sant Jaume? L'explicació és tan senzilla com vella: Per Sant Joan els homes del camp es troben amb tota la feina de segar i batre, per tant, fer una festa enmig no els anava massa bé, així que decidiren passar-la a Sant Jaume, quedant aquesta darrera com a festa civil, i la primera com a festa religiosa.

Aquest Sant és el patró de la nostra Parròquia com ho hagués pogut ésser qualsevol altre, la seva designació no obaeix a cap motiu especial, encara que en el seu temps és segur que alguna raó els impulsà a posar-en sota la seva protecció. Això degué ésser molt abans del 1.248, ja que d'aquest any, Abril concretament, tenia la nota del Papa Innocenci IV posant davall la seva protecció i la de Sant Pere les esglésies parroquials de Mallorca, entre les quals hi surt la designada per Sant Joan de Calvià. Així, podem pensar que va ésser fundada entre el 1.229, desembarc del Rei En Jaume i 1.248, en que la trobem amb el nom del Sant a la Bula del Papa. Per tant, la nostra Parròquia deu tenir ara uns 750 anys d'antiguetat.

I ja per acabar, dir-vos només que darrera teniu el programa de les festes d'enguany, per ventura ja passades quan vos arribi la REVISTA, però vos quedarà, al menys, de record.

Manel Suárez i Salvà.

Ja som dins s'estiu i com ja
vos deia a l'altre revista
sa nostre alimentació varia
un poc, es fa més fresca i
digestiva, per això aquest
mes vos vull parlar damunt
des ensala-

Les ensalades tenen una gran
importància dins sa nostra
alimentació, perquè son vege-
tals crus i conserven totes
les seves vitamines, sals
minerals i hidrats de carbó
i sobretot pel qui té un
parell de quilets de més,
perquè, en general, tenen molt
poques calories.

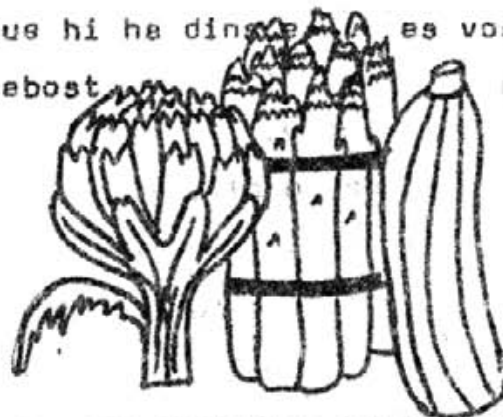
Però, més que res, són impor-
tants perquè els vegetals crus
tenen efectes desintoxicants i
curatius pel nostre cos. Per
la gran quantitat de celulosa
que tenen, ses ensalades són
especialment recomanables a
persones que pateixen de
restrenyiment i pel poc sucre

que tenen, també ho són pela
diabètics.

Resumint: les ensalades són un
vertader depuratiu pel nostre
organisme tan maltratada avui en
dia, per sa quantitat de grasses
i de coses que consumim sense
saber realment el que són.

No només pel nostre bé sinó pel
del nostres infants, vos suggereixo
que bé al dinar, bé al sopar, no
hi manqui cada dia una bona
ensalada.

En quant a receptes d'ensalades,
realment les vos podria donar a
cents, però feis treballar un
poc sa vostra imaginació que és
el millor receptari que teniu,
penseu amb sa quantitat de verdura
fresques que teniu a sa vostra
disposició, sa quantitat d'element
que hi ha dins de sa vostra
rebost amb els

que, per ventura, fins ara no vos
haviu fixat i que poden donar un
toc especial a aquesta, ja aburrida
ensalada de lletuga i tomàtiga
i amb tot això veure com cada dia
sa vostra taula tendra una nova en-
lada.

Aquestes Receptes les m'ha donades Na Juanita Maians.

TUMBET

Dins una font posam una capa de patates, damunt una de alberginies i llavors una de costelles o bistecs, totaixò frit abans.

Llavors feim una salsa amb pebres vermells, tomàtiques i alle eschafats i la tiram per damunt el qui ha dins la font.

En es lloc de sa carn hi podem posar ous bullits i tallats.

PASTS DE GALLETES

Faim una crema amb un litre de llet, un paquet i mijt de flan potax, canyella, llimona i sucre.

Dins un plat posam una cafeterada de cafè, un poc de sucre i un raig de cointreau i hi anam banyant ses galletes fins que estan ben empapades.

Dins una font posam un sostre de galletes després un de crema i així succeïent, acabant amb

un sostre de crema.

ALBERGINIES RELLENES

Sofregim una seba ratllada, hi afegim sa carn i també li donam una sofregida, llavors hi posam un poc de julivert, moradux, sal, pebre bo i alle picats.

Quan està cuit li afegim una cullerada de farina i un poc de llet.

Ho treim des foc i quan ha refredat li posam un ou o dos.

Omplim ses alberginies i per damunt hi posam galleta picada i un ratget d'oli i a n'es farn s'ha dit.

ATENCIÓN!!!

LA BIBLIOTECA

ORGANIZARÁ PARA LOS

MESES DE JULIO Y

AGOSTO

ACTIVIDADES DE:

- HISTORIA DE MALLORCA

- GEOGRAFIA DE CALVIÀ

- LITERATURA

CON TRABAJOS PRÁC-

TICOS SUMAMENTE INTE-

RESANTES Y CON POSIBILIDAD

DE PARTICIPAR EN ALGÚN

PREMIO.

L'Alfabaguera anomenada en castellà albahaca i científicament *Ocimum basilicum*, és una de les plantes aromàtiques que podem trobar ara mateix a n'els nostres jardins i dins les nostres cases, a part de l'oloreta que es produeix al paupar les seves fulles i de la creença de que allà a on hi ha alfabaguera no hi ha moscardes.

Vos diré que les seves fulles i flors són estimulants i antiespasmòdiques, és a dir que serveixen per normalitzar les funcions de l'organisme i també serveixen per combatre la tremolor, les palpitations... efectes d'esplais i retgirones, aquestes fulles se prenen en infusió com al fos tè. Aquest mateix infús és cordial, tònic, calment dels dolors de la matriu, i bo per combatre els vòmits.

La pols de les fulles fa esternudar.

La Barbena en castellà verbena i científicament *Verbena Officinalis* també la podem trobar a n'els nostres jardins en aquests moments, a part de formar hermoses mates que serveixen per ornar amb els seus variats colors camins, baixos d'altres arbres, cosciols... les seves fulles i caps florits nos poden servir per fer un decuit al 2 %, un decuit és fer bullir les fulles o les flors durant un temps que normalment va de deu a quinze minuts. És una tisana depurativa de la sang i útil en els trastorns del fetge, mals i ronyons, que es pren a tasses diverses vegades al dia.

Les fulles tendres, picades i afegint una mica de vinagre, són usades en cataplasma contra les erupcions de la pell.

Cemadil·la en castellà abrotano hembra i científicament *Santolina Chamaecyparissus*. És una planta de agradable aroma que resulta molt apreciada a Mallorca. La trobam localitzada a rodals de la Serra Nord, des del Teix fins al Puig Tomir. Al mateix temps té una subespècie megònica, la cemadil·la de Maó, que es troba p el litoral oriental de Menorca i per Capdepera a Mallorca.

Les fulles són vermífugues (que actuen contra els verms o cucs) i estimulants, usades en infús al 1 %, del qual se'n prenen tres o quatre tasses al dia. A Menorca hi ha la creença vulgar que, perquè l'infusió de cemadil·la produïx bons efectes estomacals, és necessari emprar un nombre impar

de cabegoles, i que, si en p oren un nombre par, fa mal de ventre.

Es planta usada com a insectífuga posant-la a les calaixeres i armaris.

I per acabar parlaré del cascall, en castellà adormidera i científicament *papaver somniferum*.

Les càpsules madures i seques són més o menys calmants i detergents; s'usen en decuit. Dues càpsules mitjanes, esmicolades, anent ben alerta a no oblidar de treure'n les llavors, es fan bullir de 10 a 15 minuts en un litre d'aigua, amb la qual es fan gargarismes o glopeigs, segons que calgui combatre inflamacions de la gargamella o de la boca. És l'únic ús que en poden fer els profans.

Per últim, últim, enrecordau-vos de assequejar les vostres moradureres el dia de Sant Joan.

CARME LIA.

dites, glores i refranys.

JUNY
 31 30 31 30 31 30 31
 31 30 31 30 31 30 31

Era el quart mes de l'any a l'antic calendari llatí. n'Ovidi diu que li posaren aquest nom en honor a Juno, però altres autors el relacionen amb el Consolat de Junius Brutus. Així i tot, és probable que tengui relació amb l'agricultura i que, al principi, aquest nom indicàs el mes en que les collites maduren.

Dies assenyalats.-

Dia 2.- El Corpus.

" 13.- Sant Antoni dels Albercocs.

" 21.- Sant Lluís Gonzaga.

El dia més llarg de l'any.

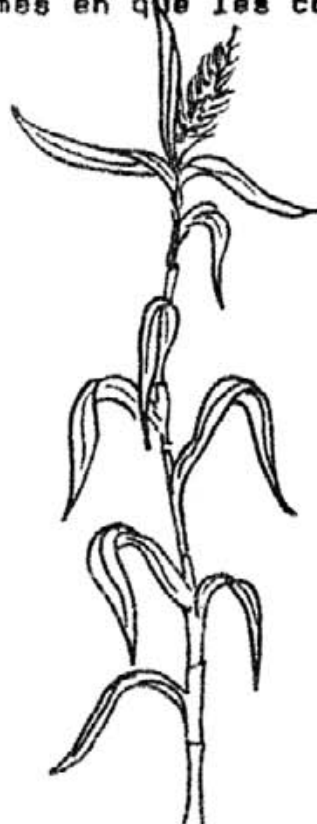
" 22.- Sant Paulí.

Comença l'Estiu !

" 24 .- Sant Joan. El Sant de la nostra Parròquia.

" 29.- Sant Pere i Sant Pau.

Festes a Andratx.

"No hi ha Juny sense sol,
 ni nit sense mussol".

"No siguis betzol:
 després de's Juny,
 vé es Juliol".

"Pe's Juny,
 sa fauç en es puny".

"Sant Pere treu es Juny".

"Es Juny fred,
 mata s'esplet".

"Per Sant Pere i Sant Pau,
 l'espiga cau".

"Pe's Juny i Juliol,
 ni dona ni caragol".

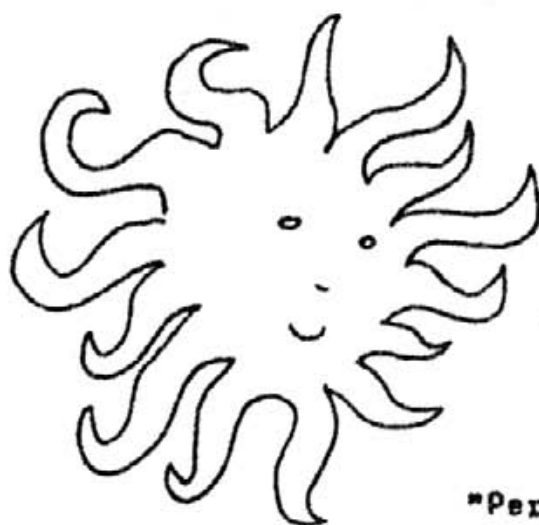
"Pe's Juny,
 ten s'anyada a punt".

"Juny eixut,
 bon vi al cup".

"Juny ploquer,
vi aguarder".

"Juny plujes
graner poleós".

"En es Juny, s'albercoc,
en vuit dies és groc".

"Quan Sant Pere plora,
tres pics plora".

"Pe's Juny,
sa pluja és lluny".

"Pe's Juny,
cada gota és
com es puny".

"Per Sant Pere,
bon vent a s'era".

"Per Sant Pere,
es blat a s'era".

"Per Sant Pere, mira s'olivera: si en veus
una aquí, una ellà, mig esplet hi ha".

"Juny, comença s'estiu: tot riu i tot viu".

"Juny, Juliol i Agost, ni dona, ni col, ni most".

En a nar per sa garriga
tenc una alegria gran.
En sentir nom de Joan
no puc estar que no riga.

Sa meva dona és Joana,
Joana, per servir-vos,
oh clavell blanc i hermos
de color de la maçana.

Sant Joan qui tot sol era,
i ara tanta de Joana!
N'hi ha de petita i grana;
n'hi ha de tota manera.

Macó Bet, s'aufabaguera
de N a Rosa, ja fa olor,
des que li han donat conror
de terra llumajorera.

No em toquis es moradux
No em toquis s'aufabaguera
No em vengues pus per darrera
Vine per davant, que es fluix.

Manel Suarez i Carme López

ASAMBLEA

C. D. CALVIA

El pasado día 29 de mayo tuvo lugar en el Teatro de la Sociedad la Asamblea General Ordinaria de Socios del C. D. CALVIA, a la cual asistió como casi siempre pocos socios de la entidad, aunque eso no es de extrañar pues ocurre en todos Clubs de Fútbol, a las Asambleas del Mallorca, por ejemplo, de ocho mil socios que posee apenas acuden quinientos.

Pero pasemos ya al tema que nos ocupa este mes. Comenzó la asamblea con algo de retraso sobre el horario previsto, comenzó tomando la palabra Antonio Tugores, corresponsal de Rápido en Calviá (Deportes), somos pocos, dijo, para las asambleas que tiene el Calviá para formar nuevos equipos y seguir con la promoción del Deporte en Calviá, siguió diciendo, no he sido director físicamente pero sí que moralmente se puede decir que lo he sido como sabéis he desempeñado la función de corresponsal de Rápido y del Diario Última Hora, y por ello quiero pedir perdón públicamente si en alguna de mis crónicas he ofendido a alguien, que yo no soy un profesional y mi intención no ha sido ésta, habiendo estado de directivo con varios presidentes en esta entidad, decir que presidentes tan buenos como el Sr. Fuster no he tenido, no ni creo que pueda volver a tenerlo el C.D. Calviá, todo presidente debe tomar decisiones siempre asesorado por su cuerpo, el Sr. Fuster las ha tomado y muy bien; el Calviá este año empezó pero a mitad del campeonato empezó un mal bache y después de haber perdido el nuevo entrenador Onofre Solivellas ahora estaríamos en la parte, es un gran conocedor del fútbol y se puede decir que él ha salvado al Calviá de la quema.

A continuación se procede a hacer un historial de lo realizado por los diferentes equipos, juveniles, infantiles y aficionados durante esta temporada.

Seguidamente el Tesorero del Club Peco Puig, procede a exponer el Balance Económico de la temporada que es el que sigue:

	<u>D E B E</u>	<u>H A B E R</u>
BANCO DE CREDITO BALEAR	188.-	
BANCO DE CREDITO BALEAR		1.128.828.-
CAJA DE AHORROS Y MONTE DE PIEDAD	640.-	
DEFICIT TEMPORADA 1981-1982	388.746.-	
APORTACION SR. BUJOSA		100.000.-
EFFECTO DESCOTADO		300.000.-
ALQUILERES CAMPO	6.058.-	
ALQUILER LOCAL SOCIAL	44.000.-	
APARCAMIENTO		4.115.-
APORTACION AYUNTAMIENTO		1.250.000.-
APORTACION MUNDIAL		685.500.-
ARBITRAJE 1º EQUIPO	410.800.-	
ARBITRAJES AFICIONADOS	24.696.-	
ARBITRAJE JUVENILES	34.168.-	
ARBITRAJES INFANTILES	25.010.-	
AUTOCAR	88.000.-	
BALONES		28.000.-
CUOTAS DEL CLUB FEDERACION	22.750.-	
CUPONES COBRADOS		271.400.-
CUPONES PAGADOS	77.000.-	
DESPLAZAMIENTOS	118.758.-	
DONATIVOS		10.000.-
FICHAS JUGADORES	3.984.600.-	
GASTOS BARCARIOS	114.148.-	
GASTOS FEDERACION	44.421.-	
GASTOS REPRESENTACION	23.190.-	
GESE	3.391.-	
GASTOS VARIOS	370.792.-	
LOTERIA NAVIDAD		120.820.-
QUINIELS		110.610.-
MATERIAL DEPORTIVO	502.308.-	
LIMPIEZA PISTA	100.000.-	
MATERIAL LIMPIEZA	12.100.-	
MATERIAL OFICINA	54.880.-	
MATERIAL SANITARIO	10.420.-	
MUTUALIDAD JUGADORES	65.875.-	
OBSEQUIOS JUGADORES	156.221.-	
PROPAGANDA EN CAMISETAS		15.000.-
PINTURAS VALLAS	68.000.-	
PROPAGANDA POR MICRO		5.000.-
PUBLICIDAD EN C PTELES PARTIDOS	18.154.-	
PUBLICIDAD EN VALLAS		212.000.-
SOCIOS		1.045.250.-
SORTEO CLASAS		47.350.-
TAQUILLAS 3 º DIVISION		855.253.-
TAQUILLAS AFICIONADOS		4.200.-
TAQUILLAS JUVENILES		100.-
TELEFONOS	15.035.-	
	<u>6.784.426.-</u>	<u>6.784.426.-</u>

A continuación toma la palabra el Presidente del C.D. Calviá Sr. Pedro Fuster el cual empieza agradeciendo los servicios prestados al Club por los Directivos cesantes, y a continuación manifiesta su enfado por lo mal que se ha portado la prensa deportiva con el Club (suponemos que nosotros no estamos incluidos en el comentario), concretamente se queja de un periodista el cual dice que ha perjudicado grandemente al Calviá. En evitación de esto, continuando diciendo, para la próxima temporada hay una novedad que nos debe congratular a todos se trata de que se va a contar con un directivo nuevo que tendrá a su cargo las relaciones públicas del club, éste va a ser el popular y conocido periodista Planas Sanmartí, celebre por su artículo GENTE en el Diario Ultima Hora. Se va a contar también con un nuevo elemento en la directiva el Sr. Miguel Cristobal Arranz, el cual es muy conocido en los ambientes deportivos de la Costa de nuestro municipio, y por ello podrá llevar a cabo una importante labor de promoción en las zonas turísticas de nuestro municipio.

A continuación se manifestó sobre la composición de los principales cargos de la Directiva que van a estar ocupados por los siguientes señores:

PRESIDENTE: PEDRO FUSTER DENICOLA

VICEPRESIDENTE 1º: JUAN MORAGUES TERRASA.

VICEPRESIDENTE 2º: JUAN CABRER

VICEPRESIDENTE 3º: RAMON MARTORELL HERRERO (Ases.Económico)

SECRETARIO: FRANCISCO MULET ALBERTI

JEFE RELACIONES PUBLICAS: JACINTO PLANAS SANMARTI

AYUDANTE JEFE R. PUBLICAS: MIGUEL CRISTOBAL ARRANZ.

CONTADOR: JUAN SALVA

JEFE MATERIAL: FRANCISCO BAUZA.

Continuó diciendo que se van a formar comisiones económicas, una junta deportiva y una comisión de conflictos que se ocupará ésta

de solucionar los posibles problemas que puedan surgir sobre faltas de disciplina o desobediencia de los jugadores.

El Sr. Fuster quiso agradecer públicamente los servicios prestados por un directivo cesante, concretamente dijo, se trata del Sr. Celeste el cual ha sido un ejemplo para todos nosotros de trabajo y sacrificio para el club, nos deja pero sabemos que a pesar de ello podemos contar con él siempre que el Calviá lo necesite.

A continuación pasa a exponer el presupuesto para la temporada 1983-84 que es el siguiente:

PRESUPUESTO CLUB DEPORTIVO CALVIA 1983 - 84

		<u>Ingresos</u>
Venta boletos rifa coche , 160 talonarios a 10.000 pts	=	1.600.000 pts.
Precio coche que se va a cortar , 650.000 pts. restan	=	950.000 "
250 socios a 5.000 pts.	=	1.250.000 "
Taguillajes, 52.000 pts. promedio más juvenil. afic.	=	1.000.000 "
Posible aportación Ayuntamiento	=	2.000.000 "
Propaganda campo fútbol	=	750.000 "
Rifas lotería Navidad y Niño	=	300.000 "
Extras aportaciones	=	100.000 "
Sponsor anuncios camisetas	=	500.000 "
		<hr/>
		6.550.000 pts.
		<u>Gastos</u>
Plantilla jugadores	=	3.525.000 pts.
Plantilla técnicos	=	1.000.000 "
Desplazamientos islas	=	300.000 "
Autocares	=	120.000 "
Autocares para socios	=	60.000 "
Varios : material deportivo, balones, regalos, lotes de Navidad etc....	=	1.495.000 "
		<hr/>
		6.500.000 pts.

Seguidamente hace público para general conocimiento que el Bar del campo este sin adjudicar por haberlo dejado el que lo tenía a su cargo, por lo que a partir de ahora se pueden presentar candidatos para la explotación del citado Bar.

Finalmente da a conocer que se contará con dos nuevas secciones deportivas la próxima temporada, ello si la asamblea así lo aprueba, se trata de PETANCA y un nuevo equipo de adheridos el cual ~~estará~~ estará formado por jugadores veteranos y aficionados radicados en el municipio.

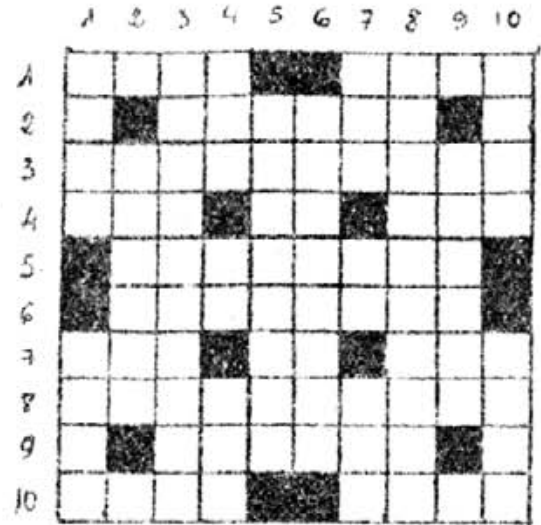
DISCUBOLO

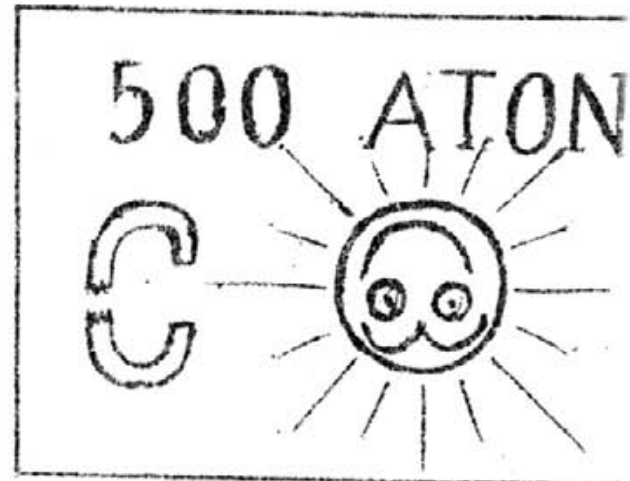
CRUCIGRAMA

HORIZONTALES 1-Rumiante parecido al ciervo*-Tronco de la vid, al revés. 2-Consonante-Desafiada, al revés-Cincuenta-3-Persona dedicada al estudio de los venenos,femenino-4-De este modo,de esa manera-Negación,al revés-Oxido de calcio,al revés-5-Arreglados,aderezados-6-Pierda el tino-7-Percibir,escuchar Dativo de pronombre personal-Conocida marca de bicicletas.-8-Se moviera de un sitio para otro.-9 Vocal.-Letras de serial.-Cincuenta.-10 Nación asiática.-Rótulo.

VERTICALES. 1-Cuerno.-Proyectil.- 2 Consonante.-Valor, arrojó.-Vocal.- 3-Arte de disecar animales.-4 loca, al revés.-Dativo y acusativo de pronombre.-Consonantes. 5-Completar.- 6.-Palpátela, sobatela.-7-Pase la vista por lo escrito,al revés.-Háblame.-Pasa la vista por lo escrito,al revés.-8-Alargase,continuase.- 9-Vocal.-Saturar de gas.- Mil.-10-Sombrero plegable.-Apellido de un famoso literato contemporáneo.

JEROGLIFICOS

¿Donde vistas a tu novia?

¿De qué especie es este reptil?

SOLUCIONES A LOS PASATIEMPOS DEL NUMERO ANTERIOR.

CRUCIGRAMA: Horizontales 1-Condolerse 2 Una-Ion-Er -3-Pídola -Anu-4-Ucase-Ajac-5-Les-Pera-T- 6-I-Ejercita-7-Fases-omoc-8-Es-S-Bs-Ni-9-Rotulo-Ito-10-Ofuscación.

JEROGLIFICOS: Solo falta una (Sol o Falta u no)

Solo la molla del pan (Sol o la molla de 1 pan)

AL CERRAR LA EDICIÓN

Un Alcalde Sorpresa

Se han suscitado muchas polémicas a nivel general público en las que se han expresado múltiples diversos pareceres y discusiones en torno a la primera sesión de la constitución del nuevo Ayuntamiento en cuanto al nombramiento del alcalde. De hecho un voto se había desnaturalizado, había habido un voto saltarín e incontrolado. Eso es cierto. Pero... hubo error? equivocación? premeditación? negociación fáctica? antagonismos? A ciencia cierta sólo uno o unos pocos lo saben para todos los demás son cábalas hipotéticas. Es de esperar que dentro de un corto espacio de tiempo se entreverá claramente el despaje de la incógnita si se observan las disyuntivas claves en las cuales se opten o no se opten ciertos acuerdos corporativos, pensando por alto, haciendo caso omiso a la palabrería que por experiencia se que, a veces solo son de cara a la galería. Entonces se le podrá dar, o aplicar el calificativo adecuado con cierta exactitud. Demos tiempo al tiempo. Personalmente, en tertulias pueblerinas, normales en estos casos, se me ha pedido mi opinión sobre el hecho contestando siempre que soy tan profano como cualquier otro para concretarla taxativamente por considerar muy arriesgado y aventurado el dar un juicio con precisión sobre el acontecimiento.

Lo que es innegable e irrefutable es que de dentro de una urna previamente precintada se habían salido diez y siete papeletas en democrático voto secreto que el escrutinio dio un resultado de nueve contra ocho. Se habían invertido los factores que a diferencia de los cálculos aritméticos no dieron el mismo resultado; pues los nueve de derecha se convirtieron inesperadamente en ocho de ida; y los ocho de izquierda se trocaron en nueve de igual cariz; que los votos escrutados contados y recontados, dieron el resultado de un alcalde sorpresa. Eso sí; pero un alcalde legalmente elegido que; de haber sido los dos bloques viceversa y haberse dado la misma circunstancia, daría exactamente el mismo móvil rotulador de idénticas o parecidas controversias y deploraciones.

En cuanto a ilegalidades y ocurrencias habidas durante el curso de la sesión de marras, parecen triviales y baladíes porque, por lógica, no incurren en una elección democrática. De lo contrario ¿cuando habrían jurado el cargo los componentes del anterior consistorio? Nunca. Entonces sus acuerdos serían nulos ¿Cuando se empezó una sesión puntualmente a la hora señalada? En contadas ocasiones y, mucho menos cuando se había retrasado un cualificado coaligativo.

Se culpa al Secretario accidental de lo pasado por no llevar la sesión, según los lesionados, por causas legales y correctas. No es cierto. Entiéndase más bien que el que falló fue el presidente de edad, no por fallo suyo sino por no haberle informado previamente de su misión de como tenía que desarrollarse la misma, que no voy a especificar, pero sí decir, que si hubo un fallo de disciplina de voto fue única y exclusivamente culpa de sus jefes ¿Cómo quieren patronizar los destinos de un pueblo tan problemático como el nuestro y no saben controlar su minoría? Eso lo dice todo.

Referente a hacerse cargo del gobierno municipal el extinguido Consistorio en caso de la existencia de vacíos de poder estaría completamente de acuerdo acogido a una ley, que según indicios lo regula, siempre y cuando existe un desgobernismo; pero, autorizado y mandado por el organismo superior competente que cuida de estos casos. Con lo que no estoy ni en consonancia es que unos señores, los interesados, se presentan en el Ayuntamiento con un notario levanten una acta de requerimiento lo que quiere decir, avisar, intimidar hacer ver que una cosa es necesaria; en este caso volver a coger las riendas de un poder extinguido carentes de membrete y firma jurisdiccional legal que lo ordena me huele a irrisorio, irónico e incongruente, de nulo valor, falta de sentido común que considero, bajo mi punto de vista, errores herribles, sin equivocación, con h., por haber llevado la controversia a tan altas esferas que tienen vis de irreconciliables con consecuencias muy desfavorables al municipio en general y al administrado en particular.

Por lo que atañe a la gobernabilidad del pueblo tal y como está formado el consistorio ya es harina de otro costal.

Es un galimatías certteramente opinable. Ganaron as derechas y gobiernan las izquierdas ya lo argumentaremos n otra ocasión.

Colvià, 20-junio-83

D. Asengual MÀ .

INDEX

Pàgina

Editorial	1
Les Comunitats Autònomes, perquè?	2
El Plenari de Juny	5
Plenari extraordinari	7
Noticiari Local	10
El Cine que viene	13
No ho fotigueu més	14
Xerrades de Cafè	15
Sense Paraulas	19
El Premi del Les	20
Entrevista a Carles Alabern	21
Nota de Veïnats	25
Davant la Constitució del Parlament i del Govern Autòndmic	26
Les 7 ninos de Boija que eran 9	30
La Balanguera	33
Cartes a la Revista	34
Temps de Segar	35
El futuro somos nosotros	37
Creació	39
Les y Escoja	41
Coses de Ca-Nostra	43
La Nostra Cuina	45
Biblioteca	47
Verd	48
Dites, gloses i refranys populars ...	50
Esports	52
Pasatimens	57
Al cerrar la edició	58

COL.LABORADORS

Antònia Barceló	Joan Rubio	Manel Domènech
Manuel Barajas	Carme López	Joan Vidal
Nati Pallicer	Guillem Mesquida	Xisca Esteve
Joan Lladó	Joan Joan	Josep Suàrez
Danià Amengual	Maria Oliver	

Coordi adors: Pep Rubio i Manel Suàrez.

Aquest mes no hem pogut comptar amb la col.laboració d'Antoni Pallicer ja que es troba a un excés de feina. Malgrat això, els seus articles continuaran sortint a Veïnats.

Volem agrair a l'Ajuntament el que ens deixi les seves màquines per fer Veïnats.

Tempo de segar, a Manacora.

